

GRAD PULA-POLA
GRADSKO VIJEĆE

ISTARSKA ŽUPANIJA
SKUPŠTINA ISTARSKE ŽUPANIJE

ZAPISNIK ZAJEDNIČKE TEMATSKE SJEDNICE

11. SJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA
14. SJEDNICA SKUPŠTINE ISTARSKE ŽUPANIJE

Pula, 11.09.2018. godine

ZAPISNIK SA ZAJEDNIČKE TEMATSKE SJEDNICE

Gradskog vijeća Grada Pule (11. sjednica) i
Skupštine Istarske županije (14. sjednica)
održane 11. rujna 2018. godine (utorak)
u Komunalnoj palači, Pula, Forum 1

Tematsku sjednicu otvorio je TIZANO SOŠIĆ, predsjednik Gradskog vijeća:
POŠTOVANI VIJEĆNICI GRADA PULE I SKUPŠTINE ISTARSKE ŽUPANIJE DOBAR DAN
– *EGREGI CONSIGLIERI BUON GIORNO*,

OTVARAM ZAJEDNIČKU TEMATSKU SJEDNICU GRADSKOG VIJEĆA GRADA PULE I
SKUPŠTINE ISTRSKE ŽUPANIJE
-*DICHIARO APERTA LA SESSIONE TEMATICA CONGIUNTA DEL CONSIGLIO MUNICIPALE
DELLA CITTA' DI POLA E DELL'ASSEMBLEA DELLA REGIONE ISTRIANA*

POZDRAVLJA

goste i sudionike tematske sjednice, a prisutni su:

- gospodin Zvonimir Novak, pomoćnik ministra gospodarstva, poduzetništva i obrta RH
- Župan Istarske županije, gosp. Valter Flego, il presidente della Regione Istriana,
- Gradonačelnik Grada Pule-Pola, gosp. Boris Miletić (il Sindaco della citta' di Pola),
- Zamjenici Župana Istarske županije, gđa. Sandra Ćakić Kuhar, gosp. Fabrizio Radin i gđa. Giuseppina Rajko, i vicepredsidenti della Regione Istriana,
- Zamjenici gradonačelnika Grada Pule, gosp. Robert Cvek, gđa. Elena Puh Belci
- Rajko Kutlača, predsjednik Gospodarsko-socijalnog vijeća Istarske županije,
- Gospođa Jasna Jaklin Majetić, predsjednica HGK-Županijske komore Pula,
- Eros Sorić, tajnik Obrtničke komore Istarske županije,
- Denis Rabar, član Uprave društva Uljanik d.d..
- gđa. Renata Kašnjar Putar, predsjednica Nadzornog Odbora Uljanik Grupe
- gosp. Željko Horvat, predstavnik tvrtke Kermas Enegija d.o.o.
- gosp. Đino Šverko, Sindikat metalaca Hrvatske – Industrijski sindikat,
- gosp. Boris Cerovac, Jadranski sindikat Pula,
- Fabrizio Kalčić, Sindikat Istre, Kvarnera i Dalmacije
- gosp. Samir Hadžića, Stožer za obranu brodogradnje Uljanik,
- gosp. David Marketić, predsjednik Radničkog vijeća Uljanika,
- Predstavnike medija i ostale goste

Radi utvrđivanja prisutnosti i kvoruma Gradskog vijeća Grada Pule predsjednik obavještava da je vijećnica Diana Kukić Dasko opravdala izostanak te uvidom u predane listiće evidencije utvrđuje da je na današnjem Gradskom vijeću prisutno 24 vijećnika od ukupno 25 vijećnika te da Gradsko vijeće može pravovaljano odlučivati.

PRISUTNI – ODSUTNI

Red Br.	VIJEĆNIK	LISTA	PRIMJEDBA
1.	VALTER BOLJUNČIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI	B.Miletić-mir.mandata
2.	ELENA GATTONI-STEPANOV	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
3.	IVAN NEKIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
4.	DIANA KUKIĆ DASKO	IDS- HNS-ISU-ZELENI	Opr. odsutna
5.	ARDEMIO ZIMOLO	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
6.	GORDANA FERENČIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
7.	MASSIMO BRAJUHA	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
8.	BRUNA JOVANOVIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
9.	TIZIANO SOŠIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI.	
10.	JADRANKA ČERNJUL	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
11.	KRISTINA RABAR	IDS- HNS-ISU-ZELENI.	
12.	SLADJANA RADOŠEVIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
13.	REDŽEP RAIMOVIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
14.	DUNJA RAČIĆ	IDS- HNS-ISU-ZELENI	
15.	MAURICIO LICUL	SDP-HSU-SDSS-HSL	
16.	DANIJELE FERIĆ	SDP-HSU-SDSS-HSL	
17.	ROBERTO FABRIS	SDP-HSU-SDSS-HSL	S.Hrelja-mir.mandata
18.	SANJA RADOLOVIĆ	SDP-HSU-SDSS-HSL	
19.	SINIŠA GORDIĆ	SDP-HSU-SDSS-HSL	
20.	IGOR BELAS	SDP-HSU-SDSS-HSL	
21.	RADENKO OGNJENOVIĆ	SDP-HSU-SDSS-HSL	
22.	MIRKO JURKIĆ	HDZ	
23.	IVONA GUDELJ	HDZ	
24.	PETAR ČURIĆ	HDZ	
25.	GORDANA ČAKIĆ	ŽIVI ZID	

OSTALIPRISUTNI

BORIS MILETIĆ, Gradonačelnik Grada Pule,
 ROBERT CVEK, zamjenik Gradonačelnika Grada Pule
 ALEKSANDAR MATIĆ, pročelnika Ureda Grada Pule
 LOVORKA HAJDIĆ GOLJA, pomoćnica pročelnika Ureda Grada Pule
 IVAN KLARIĆ, voditelj zapisnika

VALTER DRANDIĆ predsjednik Skupštine Istarske županije pozdravlja vijećnike IŽ:

Buon giorno, dobar dan.

U ime Skupštine Istarske županije također utvrđujem prisustvo danas na sjednici.

Prisutan je 41 vijećnik Skupštine Istarske županije od 45, a opravdali su se gospođa Ladavac i gospodin Komar.

Konstatiram da imamo potreban kvorum za pravovaljano odlučivanje.

PRISUTNI – ODSUTNI

Rbr	VIJEĆNIK	LISTA	primjedba
1.	Valter Drandić	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
2.	Eliana Barbo	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	(Od 4.sjednice)
3.	Zvonko Liović	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
4.	Cinzia Počeko Kranjec	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
5.	Eleonora Kotiga Vaš	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
6.	Vili Rosanda	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
7.	Marija Kadoić Balaško	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
8.	Tedi Chiavalon	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
9.	Suzana Ladavac	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	Opr odsut.
10.	Nevia Poropat	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
11.	Josip-Anton Rupnik	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
12.	Vedrana Gregorović Hrvatin	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
13.	Petar Macura	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
14.	Vladimir Buršić	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
15.	Zdenko Pliško	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
16.	Jasna Bolić	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
17.	Miloš Bajić	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
18.	Tamara Brussich	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
19.	Frančesko Andreja	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
20.	Bruno Stermotić	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
21.	Sandro Jurman	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
22.	Robert Velenik	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
23.	Irena Peruško	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
24.	Boris Rogić	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
25.	Davor Komar	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	opr.odsut.
26.	Vanda Poropat	IDS-HNS-ISU-PIP-HSLS-Zeleni	
27.	Marino Baldini	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	
28.	Ljerka Peruško	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	
29.	Radovan Cvek	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	
30.	dr.sc. Sanja Radolović	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	
31.	Milio Bulić	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	
32.	Silvano Hrelja	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	odsutan
33.	Goran Subotić	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	
34.	Mirjana Galo	SDP – HSU - HSS – SDSS – IL	
35.	Ilirijana Croata Medur	HDZ	(od 5.sjednice)
36.	Jurica Šiljeg	HDZ	
37.	Mr.sc. Tatjana Tomaić	HDZ	
38.	Dr.sc. Dubravko Marković	HDZ	
39.	Aleksa Vale	HDZ	
40.	Damir Grunbaum	Živi zid	
41.	Damir Prodan	Živi zid	odsutan
42.	Goran Poropat	Živi zid	
43.	Dr. sc. Tea Golja	MOST NL	
44.	Ladislav Turčinović	MOST NL	Mir. mandata
45.	Divna Radolović Rosanda	MOST NL	

OSTALI PRISUTNI:

Mr. sc VALTER FLEGO, župan Istarske županije
SANDRA ČAKIĆ KUCHAR, zamjenica Župana IŽ,
GIUSEPPINA RAJKO, zamjenica Župana IŽ,
FABRIZIO RADIN, zamjenik Župana IŽ,
VESNA IVANČIĆ, tajnica Skupštine Istarske županije
MELITA FERENČIĆ, pomoćnica tajnice Skupštine Istarske županije
IVAN KLARIĆ, deb. stenograf, voditelj zapisnika,

TIZIANO SOŠIĆ:

Molimo vijećnike za trenutak pažnje radi davanja informacije o samom tijeku održavanja ove zajedničke sjednice, s obzirom da istovremeno zasjedaju dva predstavnička tijela, zajednička sjednica teći će kako slijedi:

- najprije smo za svako predstavničko tijelo zasebno utvrdili prisutnost i kvorum.
- potom ćemo preći na usvajanje dnevnog reda, ponovno svako predstavničko tijelo zasebno.
- nakon toga ćemo dati riječ pozvanim sudionicima, koji imaju mogućnost obratiti se Vijeću i Skupštini u trajanju od 10 minuta;

Prema dogovoru sa Klubovima vijećnika Gradskog vijeća Grada Pule i Skupštine Istarske županije rasprava će se ograničiti na razini Klubova vijećnika, tako što će najprije imati riječ Klubovi vijećnika Gradskog vijeća Grada Pule, a potom će imati riječ Klubovi vijećnika Skupštine Istarske županije.

Skrećem pozornost na činjenicu da će se tijekom rasprave primjenjivati Poslovnik onog predstavničkog tijela kojim pripada pojedini Klub, a raspravu će voditi predsjednik odgovarajućeg predstavničkog tijela.

Prelazimo na utvrđivanje dnevnog reda

- Poziv na zajedničku tematsku sjednicu Gradskog vijeća Grada Pule i Skupštine Istarske županije dostavljen je svim vijećnicima 3. rujna 2018. godine.
- Isto tako 10. rujna 2018. godine dostavljen je i prijedlog Deklaracije o Uljaniku na hrvatskom i talijanskom jeziku.
- Dana 10. rujna 2018. godine vijećnicima je na znanje dostavljen Zaključak Gospodarsko-socijalnog vijeća Istarske županije, koje je održalo sjednicu 10. rujna 2018. godine na temu aktualne situacije i perspektive Uljanika.

Budući da nije zaprimljen prijedlog za izmjenu i dopunu dnevnog reda stavljam na glasanje vijećnicima Gradskog vijeća Grada Pule dnevni red zajedničke tematske sjednice dostavljen 3. rujna 2018. godine „Aktualna situacija i perspektive Uljanika“.

Tko je „za“ molim da to potvrdi dizanjem ruke?
(24 – dvadeset i četiri vijećnika su glasala za).
Tko je „protiv“ ?
Nije nitko.

Utvrđujem da je Gradsko vijeće Grada Pule sa 24 glasa «ZA», bez glasova «PROTIV», usvojilo

D N E V N I R E D

1. AKTUALNA SITUACIJA I PERSPEKTIVE «ULJANIKA»

VALTER DRANDIĆ

Hvala lijepa.

Molim vijećnice i vijećnike Skupštine Istarske županije da se izjasne o prijedlogu predloženog dnevnog reda, također nije bilo predloženih izmjena i dopuna, pa dajem na glasanje dnevni red s jednom točkom. – „Aktualna situacija i perspektive Uljanika“.

Tko je za molim da to potvrdi dizanjem ruke ?

(Svi prisutni vijećnici IŽ su glasali „za“)

Tko je protiv ?

Nije nitko.

Konstatiram da smo jednoglasno utvrdili

D N E V N I R E D

1. AKTUALNA SITUACIJA I PERSPEKTIVE „ULJANIKA“

Predlažem da počnemo rad.

Ako mi dozvolite, ja bih na početku ove sjednice, i zbog javnosti i interesa za ovaj dnevni red koji smo zajednički utvrdili, pročitao Deklaraciju o Uljaniku i zahvaljujem se svima koji su u tome sudjelovali, svim klubovima koji su doprinijeli i čiji su prijedlozi i primjedbe prihvaćeni, da ova Deklaracija bude na tragu kako smatramo da može dati jednu dodatnu snagu, da se krene u razrješenje situacije u ovom našem najvažnijem gospodarskom subjektu.

Tekst Deklaracije:

„Polazeći od činjenice da je:

Uljanik gospodarski simbol Istre i Hrvatske, jedno od najstarijih brodogradilišta u svijetu osnovano 1856. godine, brodogradilište koje je dugi niz godina visoko pozicionirano na svjetskom tržištu;

Uljanik najznačajnije industrijsko poduzeće Istarske županije, jedan od najvećih hrvatskih izvoznika, te poduzeće koje je simbol industrijske proizvodnje i ima posebni emotivni značaj za građane Pule i Istre;

Skupština Istarske županije u veljači 2018. godine jasno iskazala podršku Uljaniku i zatražila od svih nadležnih sudionika odgovorno postupanje i maksimalan angažman u cilju osiguranja dugoročne opstojnosti brodograđevne djelatnosti Grupe Uljanik i hrvatske brodogradnje;

Skupština Istarske županije u veljači 2018. godine pozvala sve sudionike u procesu restrukturiranja da svojim djelovanjem omoguće nastavak poslovanja i proizvodnje, te povećanje konkurentnosti, u cilju očuvanja radnih mjesta i daljnjeg razvoja.

Temeljem članka 43. Statuta Istarske županije („Službene novine Istarske županije“, br. 10/09, 4/13, 16/16, 1/17, 2/17 i 2/18) i članka 39. Statuta Grada Pula-Pola („Službene novine Grada Pule“, br. 7/09, 16/09, 12/11, 1/13 i 2/18), Skupština Istarske županije i Gradsko vijeće Grada Pule na zajedničkoj sjednici, održanoj 11. rujna 2018. godine, donose zajedničku

DEKLARACIJU O ULJANIKU

I.

Skupština Istarske županije i Gradsko vijeće Grada Pule primili su na znanje iznesene informacije o aktualnoj situaciji i perspektivi Uljanika, te izražavaju svoju zabrinutost razvojem događaja.

Pozivamo sve sudionike da u ovoj teškoj situaciji, problematici Uljanika pristupaju posebno ozbiljno i odgovorno. Prioritet svih sudionika mora biti pronalazak modela za isplatu plaća i premoštenje financiranja Uljanika do početka programa restrukturiranja, a ne stečaj brodogradilišta.

Tražimo poduzimanje hitnih mjera, posebno od Vlade Republike Hrvatske te podržavamo sve aktivnosti sudionika koje su usmjerene u pravcu rješavanja sadašnje krizne situacije s ciljem da Uljanik bude održivo i uspješno brodogradilište.

II.

Jedinstveni je stav Skupštine Istarske županije i Gradskog vijeća Grada Pule da je brodograđevna industrija od strateškog značaja za Pulu, Istru i Hrvatsku u cjelini, kao jedna od najjačih izvoznih i razvojnih djelatnosti.

Uljanik, kao dugogodišnja predvodnica gospodarstva Pule, Istre i Hrvatske, mora opstati, nastaviti s brodogradnjom i proizvodnjom, razvojem, te očuvanjem postojećih i novih radnih mjesta.

III.

Pozivamo Vladu Republike Hrvatske da prema Uljaniku ima isti tretman kakav su imala i druga brodogradilišta u Hrvatskoj.

Istarska županija i Grad Pula izražavaju svoju punu spremnost da sve svoje raspoložive snage i resurse stave u funkciju pomoći u rješavanju ovog gorućeg problema gospodarstva Pule, Istre i Hrvatske.

Istarska županija i Grad Pula jasno poručuju svim potencijalnim strateškim partnerima za restrukturiranje Uljanika da neće podržati nikakve špekulacije sa zemljištem i da neće mijenjati Prostorni plan obuhvata Uljanik na bilo koji način koji bi naštetio Uljaniku kao brodogradilištu i radnicima brodogradilišta.

IV.

Tražimo od Vlade Republike Hrvatske, kao vlasnika i glavnog strateškog aktera restrukturiranja, da u sinergiji s Upravom, Nadzornim odborom, sindikatima i strateškim partnerima, hitno iznađe dugoročno i održivo rješenje za spas Uljanika i nastavak redovnog rada.

Tražimo da se učini sve kako bi se sanirala šteta proizišla uslijed otkazivanja ugovorenih izgradnji brodova, te kako bi Uljanik ponovno postao konkurentan na svjetskom tržištu.

V.

Tražimo da Vlada Republike Hrvatske aktivno sudjeluje u planiranju i provedbi restrukturiranja, i kao vlasnik i kao partner, jer jedino Vlada Republike Hrvatske može s Europskom komisijom dogovoriti i provesti restrukturiranje Uljanika.

Tražimo da se stvore uvjeti za održivu brodogradnju, kao strateške djelatnosti Republike Hrvatske.

Tražimo da se osigura stručno i kvalitetno operativno vođenje tvrtke uz instrumente nadzora i kontrole.

Tražimo uspostavljanje zaštitnih mehanizama za jamstva koje daje država.

VI.

Tražimo od svih sudionika uključenih u rješavanje sadašnje krize Uljanika da se isključivo vode ciljem spašavanja Uljanika i radnih mjesta, posebno vodeći računa o radnoj i socijalnoj sigurnosti radnika te osjetljivosti ovog procesa, bez dodatnog politiziranja i uz objektivno informiranje javnosti.

VII.

Ova Deklaracija stupa na snagu prvog dana od dana objave u „Službenim novinama Istarske županije“ i „Službenim novinama Grada Pule“.

.....

Ovo je tekst Deklaracije koju predlažemo, koju ste svi primili i sve prijedloge i primjedbe koje smo dobili ugradili smo u ovaj tekst, a na talijanskom glasi:

“Partendo dai presupposti che:

L'Uljanič è il simbolo economico dell'Istria e della Croazia, uno dei cantieri navali più vecchi del mondo, fondato nel 1856, un cantiere navale che da molti anni vanta una posizione elevata nel mercato mondiale;

L'Uljanič è l'impresa industriale più importante della Regione Istriana, uno dei maggiori esportatori croati, un'impresa che rappresenta il simbolo della produzione industriale e ha una particolare importanza emotiva per i cittadini di Pola e dell'Istria;

Nel febbraio del 2018 l'Assemblea della Regione Istriana ha espresso un chiaro appoggio all'Uljanik richiedendo da tutti i partecipanti competenti un comportamento responsabile e il massimo impegno per garantire la sostenibilità a lungo termine dell'industria navale del Gruppo Uljanik e della Croazia;

L'Assemblea della Regione Istriana ha invitato nel febbraio 2018 tutti i partecipanti al processo di ristrutturazione ad agire per favorire la continuazione dell'attività e della produzione e di aumentare la competitività al fine di mantenere i posti di lavoro e a svilupparsi ulteriormente.

Ai sensi dell'articolo 43 dello Statuto della Istarska županija - Regione Istriana ("Bollettino ufficiale della Regione Istriana", nn. 10/09, 4/13, 16/16, 1/17, 2/17 e 2/18) e dell'art. 39 dello Statuto della Città di Pula-Pola ("Bollettino ufficiale della Città di Pola" nn. 7/09, 16/09, 12/11, 1/13 e 2/18), l'Assemblea della Regione Istriana e il Consiglio municipale della Città di Pola alla seduta congiunta tenutasi 11 settembre 2018 emana la

DICHIARAZIONE CONGIUNTA SULL'ULJANIK

I

L'Assemblea della Regione Istriana e il Consiglio municipale della Città di Pola hanno preso atto delle informazioni espresse concernenti la situazione attuale e la prospettiva dell'Uljanik ed esprimono la loro preoccupazione per l'evolversi degli eventi.

In questa difficile situazione invitiamo tutti i partecipanti ad affrontare la problematica dell'Uljanik in maniera particolarmente seria e responsabile. Il compito prioritario di tutti i partecipanti deve essere di trovare il modello per erogare gli stipendi e trovare un modo per finanziare l'Uljanik fino all'inizio del programma di ristrutturazione, e non il fallimento del cantiere navale.

Richiediamo l'adozione di misure urgenti, in particolare da parte del Governo della Repubblica di Croazia e appoggiamo tutte le attività dei partecipanti volte alla soluzione dell'attuale situazione di crisi, affinché l'Uljanik sia un cantiere navale sostenibile e di successo.

II

L'opinione dell'Assemblea della Regione Istriana e del Consiglio municipale della Città è univoca, ossia l'industria navale ha un'importanza strategica per Pola, l'Istria e la Croazia per intero come una delle attività più importanti nell'esportazione e nello sviluppo.

L'Uljanik, da molti anni a capo dell'economia di Pola, dell'Istria e della Croazia, deve sopravvivere, continuare con l'industria navale e la produzione, lo sviluppo, il mantenimento dei posti di lavoro attuali e l'apertura di nuovi.

III

Invitiamo il Governo della Repubblica di Croazia a trattare l'Uljanik allo stesso modo in cui ha trattato gli altri cantieri navali della Croazia.

La Regione Istriana e la Città di Pola esprimono la loro completa disponibilità a impiegare tutte le loro forze e risorse per aiutare a risolvere questo problema scottante dell'economia di Pola, dell'Istria e della Croazia.

La Regione Istriana e la Città di Pola informano chiaramente tutti i partner potenziali e strategici per la ristrutturazione dell'Uljanik, che non sosterranno alcune speculazioni con il terreno e che non modificheranno il Piano d'assetto territoriale dell'area dell'Uljanik in modo tale da arrecare danni all'Uljanik quale cantiere navale o agli operai che vi lavorano.

IV

Chiediamo al Governo della Repubblica di Croazia, quale proprietario e attore strategico principale della ristrutturazione, a trovare urgentemente in sinergia con i sindacati e i partner strategici, una soluzione che sia a lungo termine e strategica per il salvataggio dell'Uljanik e la continuazione della sua attività regolare.

Chiediamo che si faccia tutto il possibile per sanare il danno verificatosi come conseguenza della cancellazione delle commissioni relative alla costruzione concordata delle navi, affinché l'Uljanik diventi nuovamente competitivo sul mercato mondiale.

V

Chiediamo che il Governo della Repubblica di Croazia partecipi attivamente alla pianificazione e all'attuazione della ristrutturazione, sia come proprietario che come partner, perché soltanto il Governo della Repubblica di Croazia può prendere accordi con la Commissione europea e svolgere la ristrutturazione dell'Uljanik. Chiediamo che si creino le condizioni per un'industria navale sostenibile quale attività strategica della Repubblica di Croazia. Chiediamo che sia garantita una gestione professionale, qualitativa e operativa dell'impresa, con strumenti di supervisione e controllo. Richiediamo l'introduzione di meccanismi di tutela per le garanzie date dallo Stato.

VI

Chiediamo a tutti i partecipanti coinvolti nella soluzione dell'attuale crisi dell'Uljanik ad avere quale unico obiettivo il salvataggio del cantiere navale e dei posti di lavoro, pensando in particolare alla sicurezza lavorativa e sociale dei lavoratori e alla delicatezza di questo processo, senza politicizzare ulteriormente e informando il pubblico in modo obiettivo.

VII

La presente Dichiarazione entra in vigore il primo giorno della sua pubblicazione sul „Bollettino ufficiale della Regione Istriana“ e sul "Bollettino ufficiale della Città di Pola".

Gospodine predsjedniče izvolite, mislim da možemo početi raspravu.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem na uvodnim riječima.

R A S P R A V A

Dajem riječ gospodinu Zvonimiru Novaku, pomoćniku ministra gospodarstva, poduzetništva i obrta RH, a nakon toga molim da se pripremi gospodin Denis Rabar.

ZVONIMIR NOVAK:

Poštovane dame i gospodo, poštovani Župane, poštovani Gradonačelnice, sve vas srdačno pozdravlja u ime predsjednika Vlade gospodina Andrija Plenkovića, u ime ministra gospodarstva gospodina Darka Horvata, naravno, i u svoje osobno ime.

Na žalost, tema je dosta kompliciran i ja bih u svom izlaganju pokušao proći kronološki kroz tijek događanja koja su se događala od početka ove godine kako bih još jedanput pred vama i pred očima javnosti taksativno naveo datume koje su, što su čije obveze bile, tko je što trebao napraviti i u kojem roku.

Dakle negdje tamo u 11. mjesecu Uprava Uljanika obratila se Vladi Republike Hrvatske sa zamolbom da Republika Hrvatska pokuša pomoći Uljaniku, jer Uljanik se našao u teškoćama, Uljanik više nije imao novaca za proizvodni proces, za završavati brodove koji su mu se nalazili u knjizi. Za te brodove, koji su se još uvijek neki od njih nalazili u Knjizi narudžbi Uljanik Grupe, Vlada Republike Hrvatske svojim odlukama, tamo iz 2014., 2015., odobrila je negdje oko 950.000.000,00 dolara jamstva. Nisu sva jamstva stavljena u funkciju niti su ta jamstva aktivira iz jednostavnog razloga što neki od brodova čije narudžbe se još nisu počele graditi pa se nisu stekli uvjeti da se povuku avansi od brodovlasnika.

Imajući sve to na umu održan je sastanak u Uredu premijera i tada je još Vlada Republike Hrvatske se jasno izjasnila da će ona stati iza brodogradnje, da će ona zajedno sa Upravom pokušati naći optimalno rješenje kako bi se pomoglo Uljaniku. Ono što je otežavajući moment u cijeloj toj priči je činjenica da smo već 5 godina u Europskoj uniji i da moramo igrati po pravilima Europske unije. Sukladno smjernicama koje je Europska komisija donijela još tamo 2014. godine jasno je propisana procedura i svi postupci koji se moraju provesti kada se krene u restrukturiranje poduzetnika koji se nađe u poteškoćama.

U 12. mjesecu 2017. godine putem Ministarstva financija podnesen je zahtjev prema Europskoj komisiji da se da suglasnost Vladi Republike Hrvatske da izda jamstvo za sanacijski kredit čija je uloga i koja je jedina zadaća da se da prostora i kolokvijalno rečeno života Društvu u periodu od 6 mjeseci dok se ne izradi program restrukturiranja, dok se isti ne dostavi Europskoj komisiji, dok Europska komisija tako dostavljeni program ne odobri.

Pogotovo smo bili za brodogradnju da smo prije odluke Europske komisije na Vladi donijeli odluku 11. siječnja da će se odobriti jamstvo u iznosu od 96.000.000,00 eura Uljanik brodogradilištu, a od stupanja te odluke i odobrenja jamstva na snagu je bila pozitivna odluka Europske komisije, iznenađujuće brzo - to ja moram reći, jer imam nekakvih iskustva u komunikaciji s predstavnicima Europske komisije - 22. siječnja 2018. godine Europska komisija je dala suglasnost na izdavanje takvog jamstva. I od tada vam počinju teći zadani rokovi, od tada počinje period od 6 mjeseci za izradu programa

restrukturiranja i za njegovo odobrenje. U suprotnom društvo koje je dobilo jamstvo za sanacijski kredit ako ne dostavi program restrukturiranja Europskoj komisiji bilo bi u obvezi isti kredit vratiti što bi u ovom slučaju, znamo da Uljanik ne bi bio u stanju, što bi u ovom slučaju značilo blokada računa, da ne govorim što bi dalje bilo.

Jedan od uvjeta također u odluci Vlade u izdavanju tog jamstva bila je obveza Društva da na svojim organima donesu sve potrebne odluke kako bi se stekli preduvjeti za ulazak strateškog partnera, jer znamo da program restrukturiranja ima nekakve osnovne postulate, ono što Europska komisija najviše gleda, to su vam održivost nakon perioda restrukturiranja, ispunjenje određenih vlastitih pozajmica koje po procjeni moraju iznositi 50 %, dakle, sve ono što država snosi od troškova restrukturiranja od Društva i od strateškog partnera koji očekuje isti takav doprinos. Isto tako Europska komisija očekuje da Društvo usvoji određene kompenzacijske mjere što vam se očituje u tome svemu, a to sve ostavlja Upravi i njenom strateškom partneru da sam predloži na koji način će se to postići. I doista 16. veljače 2018. novi vlasnici su bili sudionici, ja sam također bio, na Glavnoj skupštini Uljanika, gdje je usvojena odluka o dokapitalizaciji Društva u vrijednosti od 180-302.000.000.00 kuna, ako se dobro sjećam, što bi omogućilo novom strateškom partneru da stekne od 50 do 75 posto vlasništva u novom takvom Društvu.

Nakon toga Uprava je otvorila „data room“, pozvala sve zainteresirane potencijalne strateške partnere da vide situaciju u Društvu, pripremili su određene prezentacije, pripremi su određene izvore koje su dostavili na razno razne adrese, kao što su i immanentna svjetska brodogradilišta, kao što su i razni developeri, kao što su i kompanije koje su svjetski poznate u poslovima koji se obavljaju u marinama.

Na kraju to dubinsko snimanje je završilo na način da je Uprava pozvala sve zainteresirane da podnesu svoju obvezujuću ponudu što se uistinu i dogodilo, tri kompanije su podnijele svoje obvezujuće ponude, to je bila Kermas Energija, to je bila DIV Grupa i to je bila jedna hongkonška tvrtka Asian Bond Ventures. I Uprava i Nadzorni odbor Društva su 28. ožujka, ako se ne varam, odlučili da je firma gospodina Danka Končara najprihvatljivija da se s njim krene dalje u izradu programa restrukturiranja i da firma Danka Končara bude ta firma koja će provoditi restrukturiranje u Društvu.

Ono što je nama bilo prezentirano i ono što je nama bilo rečeno, je da je program restrukturiranja došao do određene faze, do nekakvih 80 % gotovosti i da su potrebne po odlučivanju o strateškom partneru samo njegove glavne smjernice kako bi se taj program restrukturiranja završio i kako je on u biti spreman za dostavu Europskoj komisiji.

Mi smo 11.04. imali prezentaciju u Vladi na kojoj nam je konsultant BTG-e angažiran od Uljanika za izradu programa restrukturiranja prezentirao osnovne smjernice, osnovne obrise tog programa restrukturiranja i već tada je bilo vidljivo da su troškovi restrukturiranja, u odnosu na one troškove koji su nam bili prezentirani u 11. mjesecu, povećani za nekakvih stotinjak milijuna eura. Neću ja sada ulaziti u razloge tog povećanja, međutim, smatramo da je jednostavno ovo preozbiljan jedan posao da bi se u tako kratkom roku ti troškovi povećavali za stotinama milijuna eura, kao da govorimo o 100,00 kuna.

Dana 20. travnja, 3 mjeseca po dobivanju pozitivne odluke Europske komisije prvi graf programa restrukturiranja dostavljen je Ministarstvu gospodarstva i Ministarstvo gospodarstva zajedno sa Ministarstvom financija odmah je pristupio analizi tog programa i na tako dostavljeni program restrukturiranja imali smo brojne primjedbe.

Ja neću sada ulaziti u to da ih nabrajam taksativno, ali ono što mogu reći, glavne primjedbe koje smo mi vidjeli, je 60:40 omjer državnog dijela u troškovima

restrukturiranja i vlastitog doprinosa, što znamo da je, kao što sam napomenuo na početku, da nije u skladu sa smjernicama Europske komisije. Isprepletenost odnosa između pojedinih kompanija u grupi, tako da nam je bilo vrlo teško razlučiti tko je u biti u poteškoćama, da li je to Uljanik brodogradilište ili je to cijela Uljanik Grupa. Nije nam bilo jasno tko se restrukturira: da li samo Uljanik brodogradilište ili cijela Grupa. I Isto tako period trajanja restrukturiranja bio je zamišljen na 18 mjeseci, godinu i pol.

Ne znam da li ste vi u tome, da li ste se susretali s tom tematikom, ali ja, moje osobno mišljenje je da se kvalitetno restrukturiranje ne može napraviti za godinu i pol. Ono što se za godinu i pol može napraviti to vam je smanjiti broj ljudi i počistiti bilancu.

Sve je to bilo navedeno u našim primjedbama i isto tako u primjedbama Ministarstva financija, koje smo dostavili u vrlo kratkom roku Društvu i Društvo je početkom petog mjeseca dostavilo drugu varijantu programa restrukturiranja. Kada smo ga analizirali također smo uočili da većina naših primjedbi nije prihvaćena i da još uvijek velike bojazni koje smo navodili i dalje se nalaze u programu restrukturiranja i dalje nije jasno navedeno tko se rekonstruira, tko je u poteškoćama i dalje je odnos 60:40. I dalje se ne zna početno stanje, ustvari stanje po pojedinoj novogradnji, jer nedostaju kalkulacije, rekalkulacije za svaku novogradnju. I dalje je rok trajanja bio 18 mjeseci.

Ponovno smo sve to naveli i ponovno smo na sve to upozorili Upravu i konsultante, da bi smo 11.06. zaprimili treću varijantu programa restrukturiranja, koja je donekle ugradila dio naših primjedbi.

Sada je program restrukturiranja jasno određen, da se odnosi samo na Uljanik brodogradilište. Taj program restrukturiranja traje 3 godine i još uvijek nedostaju kalkulacije, rekalkulacije po pojedinoj novogradnji. I još uvijek cjelokupni vlastiti doprinos u programu restrukturiranja osigurava Društvo Uljanik d.d.

U tom periodu bili smo svjedoci da smo se kroz medije loptali kod koga u ladici stoji program restrukturiranja. Program restrukturiranja nije stajao u ladici, program restrukturiranja se analizirao i razgovaralo se sa Upravom i sa konsultantima oko dodatnog poboljšanja i dodatne dorade, a sve u cilju kako bi Europska komisija kada ga jedanput zaprimi imala što manje primjedaba i što prije donijela odluku o njegovom prihvaćanju.

Početkom 7. mjeseca održan je sastanak u Vladi, bili su i Župan IŽ i Gradonačelnik Grada Pule, bili su resorni ministri, bila je Uprava, bili su konsultanti i još jedan put smo si sve to ponovili u lice i dogovor je bio da još taj tjedan, jer taj sastanak je bio koliko se sjećam u ponedjeljak ili utorak, pokušamo doraditi program restrukturiranja i radi kratkoće vremena i radi rokova o onima o kojima sam vam također pričao, da taj program se dostavi Europskoj komisiji.

Dana 13.07. program je dostavljen Europskoj komisiji, formalno, neformalno, e-milom, poštom, u cijeloj priči nebitno, ono što je bitno je, da je Europska komisija potvrdila da je zaprimila program restrukturiranja, Europska komisija je potvrdila da se sanacijski kredit ne mora vratiti 22.07., Europska komisija je potvrdila da će se zaista sanacijski kredit uključiti u troškove restrukturiranja. Dakle, 22.07. ništa se nije dramatično dogodilo, nikakvih posljedica nije bilo za Uljanik, nikakvih posljedica nije bilo niti za radnike, niti nikakvih posljedica nije bilo za državu što se tiče izdanih jamstava.

Kao što sam rekao uloga sanacijskog kredita je da omogući Društvu da dočeka odobrenje programa restrukturiranja u roku od 6 mjeseci. I doista tih 96.000.000,00 eura držalo je Društvo na životu u tom periodu. Nije bilo prevelike, rekao bih aktivnosti po pojedinim novogradnjama, ali su se određene aktivnosti događale.

U 12. mjesecu isporučena je Novogradnja 732 iz 3. maja. Krajem drugog mjeseca sa navoza je porinut kruzer gdje su se dodatna državna jamstva vratila. Isto tako početkom

osmog mjeseca isporučena je platforma gdje dodatnih oko 70-tak milijuna dolara jamstava je vraćeno. I sve to kada zbrojite dolazimo do nekakve cifre od 126.000.000,00 eura vraćenih jamstava. Dakle, možemo reći da smo i opravdali davanje tog iznosa od 96.000.000,00 eura, jer smo barem tu negdje u reguli. Međutim, vrijeme nam nije saveznik, ljudi trebaju dobiti plaću, nemojte zaboraviti činjenicu da je bruto plaća u brodogradilišnoj grupi oko 50.000.000,00 kuna, da treba određeni materijal, da ljudi ne dolaze samo na posao, nego kada dođu na posao rade, da zarade svoju plaću. I sada smo tu gdje jesmo.

Bili smo svjedoci prosvjeda radnika, opravdanog prosvjeda radnika zbog ne primanja plaća. Također smo sada svjedoci i raskida pojedinih brodova od strane brodovlasnika obzirom na dugogodišnja kašnjenja i s obzirom na činjenicu da se ne vidi kada i na koji način će se ponovo intenzivno krenuti u izgradnju tih brodova, a znamo da i oni imaju neke svoje ugovore i da i oni imaju svoje neke preuzete obveze, i svaki dan, kao što brodogradilište kasni njima i za to plaća penale, i oni isto tako također prema nekome kasne i vjerojatno i oni također prema nekome moraju plaćati penale.

Mi ćemo ovaj tjedan u Ministarstvu gospodarstva imati nekoliko razgovora sa brodovlasnicima i ovima što su otkazali brodove, a i sa ovima s kojima nam je vidljivo u biti da bi se takav ili sličan scenariji vrlo brzo mogao dogoditi. Pokušati ćemo ih nagovoriti da ostanu u Uljaniku, pokušati ćemo ih uvjeriti da će se program restrukturiranja u kratkom roku doraditi, poboljšati i odobriti kako bi se moglo početi provoditi restrukturiranje u brodogradilištu.

Vlada Republike Hrvatske je na neki način preuzela veliku odgovornost na sebe izdavanjem jamstva Hrvatskoj poštanskoj banki za zamjenu kolaterala za kredite koje je Uljanik podigao za izgradnju brodova, a sa kojim novcima se isplatila jedna plaća, a također su rezervirana sredstva za isplatu druge plaće.

U ovom trenutku u Ministarstvu gospodarstva je sastanak oko pronalaženja modaliteta kako će se ta druga plaća isplatiti s obzirom na činjenicu da su Društva u Grupi blokirana što dodatno otežava isplatu plaća radnicima.

Dodatni problem, ovo ću reći čisto da vam dočaram kompleksnost situacije, je pozicija 3. maja. Dakle, 3. maj je 31.12. prošle godine završio svoj 4,5 godine period restrukturiranja. Prema Pravilima Europske komisije u narednih 10 godina 3. maj ne smije dobivati nikakav oblik državne pomoći. Znamo priču o pozajmicama, znamo priču što se sve događalo tamo, pa znamo čak i priču da postoji anonimna kaznena prijava, bili smo svjedoci da je Policija došla u Društvo, da je DORH u Društvo, kako će to završiti, ja stvarno ne znam. Ono što znam, da imamo veliki problem. Jedno Društvo koje je restrukturirano, koje je trebalo biti lijepi primjer restrukturiranja, na kraju je još u većim problemima nego što je i matično Društvo.

Po programu restrukturiranja predviđen je povrat pozajmica, međutim, bojim se, kao što sam rekao, da nam vrijeme nije saveznik i ako što prije ne krenemo u doradu tog programa restrukturiranja da nakon nekog perioda nećemo imati što restrukturirati.

Prije ovog dociranja bio sam u kabinetu Gradonačelnika, malo smo pričali, veliki je problem i odlazak kvalificirane radne snage. Rekli su mi podatak oko 500 ljudi je već napustilo brodogradilište. Bio sam predsjednik Uprave u Kraljevici i znam da prvi koji odu, odu vam oni najbolji. U uvjetima kada je sve u redu, kada je sve odlično, imate probleme kako ljude zadržati, a pogotovo sada kada su ovakvi uvjeti, vjerujte mi, kompanije u okruženju se bore da ih privuku i da ih dovedu k sebi.

Sve ovo što sam sada tu govorio također će biti tema sjednice Vlade RH koja je najavljena u četvrtak u Gradu Puli. Mi pripremamo jednu prezentaciju gdje ćemo dati presjek što se sve događalo tijekom proteklog razdoblja od neovisnosti Republike Hrvatske, na koji

način je država sudjelovala i potpomagala brodogradnju, kako su se i sama brodogradilišta borila, kakvi su trendovi na svjetskom tržištu, što je u ovom trenutku nekakva niša, u kojoj se Europska brodogradilišta mogu naći s obzirom da se ne smijemo zavaravati da možemo konkurirati Dalekom Istoku po nekakvim serijskim tipovima brodova.

Evo, obzirom da je vrijeme desetak minuta, ja bih tu zaključio. Zahvaljujem se svima na pozornosti. Ako će biti kakvih pitanja ja ću drage volje na kraju odgovoriti.

Hvala vam lijepa.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem na primarnom izlaganju. 10 minuta je dosta dugo, međutim, mislim da je i vijećnicima jasno i radnicima našeg brodogradilišta da je jako bilo važno čuti riječ gospodina Novaka, odnosno Države. Međutim, ipak molim ostale sudionike da se pridržavaju vremenskog razdoblja što smo si svi zajednički zadali.

Molim da se obrati Skupštini gospodin Denis Rabar, član Uprave Društva Uljanik d.d., a nakon toga riječ će dobiti, gospođa Renata Kašnjar Putar, Predsjednica Nadzornog odbora Uljanika.

DENIS RABAR:

Poštovani. Čast mi je i zadovoljstvo pozdraviti ovaj uvaženi skup.

Evo, čuli smo uvodnu riječ, gospodina Zvonimira Novaka. Možda bi bilo ovu sjednicu potrebno i u jednom drugom tonu nastaviti.

Dakle, obzirom na sve dosadašnje medijske napise koji su proteklih mjeseci intenzivni i govore o stanju Uljanika možda, bi bilo isto tako potrebno osvrnuti pozornost na činjenicu da je Uljanik jedna brodograđevna tvrtka koja samostalno nastupa na svjetskom tržištu, izložena je svim cikličnim promjenama u tržištu novogradnji, a kao tvrtka obuhvaća proces od istraživanja tržišta, ugovaranjem novogradnji, nakon toga dizajniranje, razvoja proizvoda, konstruiranja, nabavke materijala, izrade samog broda do finalnog testiranja i predaje proizvoda, dakle, gotovog broda, poznatom kupcu po principu „ključ u ruke“.

Želim navesti da je to jedan vrlo kompleksan proces u kojem je sadržano jako puno znanja. Obzirom na vremenski tijek i okolnosti Društvo je zapalo u teškoće i to je neprijeporna činjenica. Sada smo u procesu izrade odnosno dorade plana restrukturiranja brodogradilišta sukladno smjernicama Europske komisije o pomoći poduzetnicima u poteškoćama. U tom su procesu partneri Uljanik, resorno ministarstvo i strateški partner. Ovom prilikom htio bih izraziti zahvalnost za pomoć i suradnji resornom ministarstvu u iznalaženju optimalnog rješenja za dugoročnu održivost brodograđevne djelatnosti u našem gradu.

Sukladno smjernicama Europske komisije brodogradilište odnosno Uljanik je u mogućnosti primiti pomoć u obliku pomoći od strane strateškog ulagača i države. U tom dijelu Uljanik će se u budućnosti morati odreći dijela svojih kapaciteta odnosno imati nekakve kompenzacijske mjere kojima bi se anulirala moguća ne pripadajuća konkurentna prednost u odnosu na ostala brodogradilišta. Isto tako u budućnosti je za Uljanik moguće da ima jedan novi proizvodni program koji je vezan za komplicirane odnosno složene brodove.

Ako se vratimo u povijest u posljednjih 20-tak godina Uljanik je nastojao odgovoriti svim izazovima tržišta. U jednom periodu Uljanik je gradio tankere za prijevoz kemikalija, kada je to tržište tražilo. Zatim je nakon toga prešao u segment brodova za prijevoz automobila, gdje je bio jedan od prvih graditelja brodova sa najviše izgrađenih jedinica.

Nakon toga pojavio se segment kompliciranih brodova, više strojeva catertraegera gdje smo izgradili 4 broda u seriji, što je presedan u svjetskim razmjerima. Nakon toga smo kao tvrtka odgovorili na izazove gradnje brodova za Kaspijsko more, znači brodova za prijevoz putnika i tegljača. Nakon toga brodova za prijevoz vagona.

Isto tako u međuvremenu ušli smo u segment izgradnje samo podiznih platformi gdje smo prvo brodogradilište u Hrvatskoj koji je tavu platformu izgradilo i isporučilo.

Danas u Uljaniku u Puli su u fazi završnih radova najveći catertraeger, znači samo usisno jaružalo najveće na svijetu i jedan od prvih brodova za krstarenja na polarnim područjima, prvih brodova ne općenito, ali u toj klasi i dimenzijama.

Želim to naglasiti kao jedan uvod i izražavanje nade u dugoročnu opstojnost i nastavak brodograđevne djelatnosti u Puli.

Naime, neovisno o svim nedaćama u Uljaniku postoji volja i raspoloženje da se i dalje nastavi sa brodograđevnom djelatnošću i da se i dalje suočavamo sa izazovima na tom tržištu.

Isto tako obzirom na kompleksnost izgradnje brodova koji su danas u fokusu, buduća strategija Uljanika govori o tome da bi se u budućnosti, obzirom na stanje tržišta novogradnji, izrađivala približno 3 broda složenog tipa na godišnjoj razini, što znači da se u proizvodnji brodova u ovom dijelu u svakom trenutku nalazi otprilike 8 do 9 razno raznih projekata. Za takvu proizvodnju potrebno je nešto tehničkog i tehnološkog usuvremenjivanja i isto tako što se tiče brodogradnje usko, ali isto tako daje priliku lokalnoj zajednici, regiji, pa i država da zajedno sa Uljanikom sudjeluje u izgradnji takvih proizvoda. Na taj način možemo pomoći malom i srednjem poduzetništvu, nakon toga školskim ustanovama koje mogu obrazovati kadrove i u realnosti vidjeti proizvodnju.

Isto tako na taj način tvrtka može zaposliti veliki broj radnika i isto tako podržavati jednu proizvodnu aktivnost u cjelogodišnjem razdoblju i dugoročno. Dakle, na nama je u Uljaniku da podnesemo napor ovih promjena, kako sam spomenuo u suradnji sa strateškim partnerom i resornim ministarstvom odnosno sa državnim vlašću, da bi brodogradnja u Puli opstala.

/T. SOŠIĆ: Gospodine Rabar, imate još jednu minutu. Vodite računa/.

Hvala vam. Mislim da sam uspio zaokružiti svoje izlaganje s obzirom da imamo još dva govornika iz Uljanika, ako ste suglasni.

/TIZIANO SOŠIĆ: Slijedeći govornik je Predsjednica Nadzornog odbora Uljanika . Imate još minutu slobodnu. Završite svoju misao i onda idemo dalje./

DENIS RABAR

Zahvaljujem.

Dakle, htio bih samo na kraju izlaganja naglasiti da Uljanik jest u problemima, ali taj problem možemo gledati i kao izazov i priliku za jedno dugoročno rješenje opstojnosti brodogradnje u Puli.

Evo, za ovo izlaganje bih imao toliko. Zahvaljujem se na pozornosti.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Pozivam gospođu Renatu Kašnjar Putar, Predsjednicu Nadzornog odbora Uljanika da se obrati Gradskom vijeću i Skupštini Istarske županije, a pozivam isto tako gospodina Željana Horvata, predstavnika tvrtke Kermas Energija d.o.o. da se pripremi.

RENATA KAŠNJAR PUTAR:

Dobar dan poštovani članovi Skupštine Istarske županije i vijećnici Gradskog vijeća Grada Pule.

Ispred Nadzornog odbora Uljanika pozdravljam vas i zahvaljujem na prilici da pred ovim skupom iznesemo, reći ću prave, istinite činjenice vezane za rješenje trenutne situacije u Uljaniku. Zahvaljujem i gospodinu Novaku što nam je u detalje prezentirao povijest cijele situacije odnosno suradnje između resornog ministarstva i Uljanika na rješavanju problema, tim više što smo u javnosti svaki dan izloženi nizu informacija koje su, reći ću, koje su istine pod upitnikom odnosno poluistine iz kojih bi proizašao zapravo da gotovo većina građana Republike Hrvatske jako dobro razumije brodogradnju i onda se postavlja pitanje kako smo se uopće mogli naći u takvoj situaciji.

Kao predsjednica Nadzornog odbora mogu reći i odgovorno tvrditi da Nadzorni odbor je svoje djelovanje, kao i odluke koje je donosio, temeljio je isključivo na pozitivnim propisima Republike Hrvatske, poglavito na Zakonu o trgovačkim društvima i ovlastima i nadležnostima koje ima sukladno Statutu Društva. Prema tome sve ono što je doneseno je odlučeno u proteklih više od godinu dana je ono što Društvo može unutar svojeg poslovanja i nadležnosti svojih organa i tijela i učiniti. Isto tako moram naglasiti da ovo što je gospodin Novak rekao da suradnja i razgovori sa resornim ministarstvom traju već više od godinu dana na nalaženju rješenja za situaciju u kojoj se Uljanik nalazi. Prema obvezi iz Odluke Vlade Republike Hrvatske Društvo je pokrenulo postupak traženja izbora budućeg strateškog partnera, a nakon provedenog uvida u poslovanje Društva i dokumente Društva zaprimljene su 3, ne 33 ponude, prema tome ono što smo mogli i što smo imali na stolu za izabrati birali smo. Jedina ponuda koju smo procijenili prihvatljivom u smislu prihvaćanja programa restrukturiranja i izbjegli sa namjere sudjelovanja u programu restrukturiranja i daljnjeg dogovora i razvoja rada na tom programu bila je ponuda Kermas Energije, pa je sukladno tome takva odluka i donesena. Dosta često vidim zadnjih dana spominje se i mogućnost pojave novih strateških partnera, ali ono što mogu sigurno tvrditi da Nadzorni odbor neće preko koljena prelamati takve odluke i da je to nešto što je provedeno, doneseno i zaključeno sukladno spomenula sam ranije hrvatskim propisima.

Dakle, ukoliko želimo bilo što mijenjati u takvim odlukama onda je poželjno to provesti na zakonitom odnosno legala način.

Vezano za program restrukturiranja mi moramo biti svjesni da postoje određena pravila. Spomenuo ih je i gospodin Novak, kojih ćemo se morati pridržati ako želimo ustrajati na tom putu, moramo biti racionalni i moramo dati sve od sebe da nađemo ono rješenje koje je optimalno i za radnike i za Društvo, a koje će poštivati pravila Europske unije o tome na koji način se to restrukturiranje može provesti i Uljanik u budućnosti nastaviti poslovati.

Gospodin Rabar spomenuo je prilike i reference Uljanika i znanja kojima baratamo, koja vjerujem da su neprocjenjiva vrijednost države, a i ne moram posebno napominjati i vrijednost Uljanika u gospodarstvu grada, Županije odnosno cijele Hrvatske. Nažalost, spomenuto je i to da gubimo radnike, da ljudi odlaze, tu je već nekakvih 500 ljudi koji su napustili naše pogone i urede. Ali vjerujemo da to neće biti razlog da se ne ustraje i dalje na prilagođavanju, traženjima i trendovima na svjetskim tržištima i građenju brodova koje Uljanik sigurno zna graditi i konstruirati, kao što je i dokazao kada postoji.

Unaprijed svima zahvaljujem na vašem trudu i angažmanu oko rješenja problema koji, nažalost, nije novi, svi znamo da on traje više od godinu dana i da već više od godinu

danas surađujemo sa Ministarstvom na rješavanju i nadam se da ćemo u najskorije vrijeme i naći način da nastavimo dalje.

Ako bude nekih pitanja tu sam da odgovorim.

Hvala lijepa.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Pozivam gospodina Željana Horvata ispred tvrtke Kermas Energija d.o.o. da se obrati Skupštini, a istodobno pozivam da se pripremi gospodin Rajko Kutlača, predsjednik Gospodarsko- socijalnog vijeća Istarske županije.

ŽELJAN HORVAT:

Dobar dan i moje poštovanje svima i zahvaljujem Gradskom vijeću i Skupštini Istarske županije što imamo mi prilike kao strateški partner predstaviti se na kraju krajeva ovom skupu.

Ono što bih ja rekao, što je jako bitno za napomenuti, da ne bismo bili ovdje na ovom mjestu danas da se nisu dvije bitne stvari dogodile u zadnjih unutar šest, sedam mjeseci. Prva od te dvije stvari je jedno pismo namjere, što mi je, ako je moguće reći od strane strateškog partnera prema Upravi uljanika. I druga stvar, koja je jako bitna, a to je jedna pozajmica koja je otišla početkom sedmog mjeseca prema Uljaniku da se omogući nastavak gradnje rendera i da se napravi Uljanik i nastavi nekako obnašati tu svoju djelatnost kao što je to radio do sada.

Mi smo kao strateški partner od početka ovog cijelog procesa koji traje već kako je sve skupa tu navedeno nekako godinu dana, uključeni, ja bih rekao, od negdje kraja 3. mjeseca, početka četvrtoga, i došli smo na, ja bih rekao, već jedno 80-tak posto gotov plan restrukturiranja. Jako teško je bilo u tom trenutku promijeniti bilo što na način da se mi, dakle, uplivamo u plan na načelima Europske komisije.

Prošli petak, kao što svi znate, bila je predstavница Europske komisije u Zagrebu. Od tog petka plan restrukturiranja radimo mi skupa sa pravom Uljanika se mijenjao. Ja se nadam da smo nekakve promijene koje je sama predstavница Europske komisije zatražila i uveli, ali moramo svi skupa biti svjesni da, ukoliko ne radimo svi zajedno, tu mislim na Vladu Republike Hrvatske, na Uljanik, na Upravu Uljanika, nas kao strateškog partnera, da taj plan jednostavno nikada neće vidjeti svijetlo, niti će on moći biti proveden.

Ja bih ovdje opet istakao, pozvao sve supa prisutne, u ovom restrukturiranju Uljanika, da jednostavno moramo svi skupa biti ne sa strane, jer druge nema. Uljanik jednostavno neće preživjeti, kao što je gospodin Novak rekao, vrijeme nam nije jednostavno na našoj strani. Vrijeme je svaki dan izgubljen u proizvodnji, gospoda iz Uljanika najbolje znaju koliko košta. Svaki dan izgubljen u proizvodnji košta kako Uljanik, košta tako i kupce koji trenutno sada u Uljaniku imaju neke svoje novogradnje.

Kermas Grupa s gospodinom Dankom Končarom na čelu, ustvari zadnji par mjeseci pokušava razgovarati sa budućim potencijalnim kupcima koji bi u budućnosti tako ugovorili neke brodove u Uljaniku. Isto tako pokušavamo razgovarati sa postojećim kupcima da se ove novogradnje koje su trenutno sada u Uljaniku opstanu te da se ne raskidaju ugovori koji su trenutno sada na snazi. To je sve skupa jako teško budućí proces koji je započeo je spor, jednostavno se ne događa sve skupa na vrijeme kako bi se trebalo događati i vremena je kažu jako malo i ukoliko se nešto ne dogodi, ako se nešto ne promijeni u slijedećih, ja bih rekao mjesec dana, gospodin Novak je naveo, ja mislim još netko prije medne, da nažalost nećemo više što spašavati. Tako da u slijedećih,

ustanoviti ću nekih mjesec dana je ključno da se ovakva situacija oko Uljanika raspete na ovaj ili na onaj način. Ja ću ponoviti što je gospodin Rabar rekao, i tu zaista stojim iza njegovih riječi, ljudi su najveći kapital Uljanika. Ukoliko ljudi, dobri ljudi, odu iz Uljanika, mi više onda nemamo s kim uopće tu graditi brodove buduće da neće imati tko graditi. Tako da moramo zaustaviti taj odljev ljudi. Odljev ljudi možemo jedino zaustaviti jedino tako da im damo povjerenje da će se brodovi na staviti graditi, da će ljudi imati posla i za taj svoj posao dobivati isto tako i plaću. To je ono što mi kroz Kermas Energiju, kao strateški partner, pokušavamo nekako, hajde, progurati u javnost.

Svjedoci smo kako su isto naveli nekakvi novinski napisi u zadnje vrijeme koji, ja bih rekao, da su čak nepotrebni, jer samo poljuljavaju povjerenje u strateškog partnera i Upravu i Nadzorni odbor i Skupštinu Uljanika, a isto tako i Vladu, jer mislim da nitko nije toliko neozbiljan da u ovom procesu koji je sada ispred nas bi napravio ikakav krivi potez koji bi omogućio ili onemogućio Uljanik da opstane.

Ja se nadam da ćemo mi kao odabra strateški partner, ja bih opet tako rekao, ne kao isključivi strateški partner, jer mi isto tako dopuštamo i Vlasi Republike Hrvatske, kako je naveo malo prije gospodin Novak, da u razgovorima s nekakvim drugim strateškim partnerima isto tako dođu do nekakvog drugog rješenja, ali kažemo dok smo mi tu odabrani strateški partner, mi ćemo pokušati, napraviti ćemo sve da plan prođe, da se plan počinje primjenjivati i isto tako da Uljanik kao takav, kao brodogradilište ostane, što je ključna stvar da brodogradnja u Puli, a isto tako i u Rijeci opstane, da se nastavi graditi brodovi u Puli i u Rijeci.

Ja bih samo još jednom naveo, a to je može stajati sa neke stručne strane, što je u brodogradnji ključno i bitno, mi moramo jednostavno u Puli pokušati graditi brodove koji su tržišno isplativi za europsko brodogradilište. To nam nisu, kao što ovdje svi skupa vjerojatno znate, ni samteri, ni valteri, ni nekakvi serijski brodovi koji se proizvode na Dalekom istoku, to su složeni brodovi, kao što je gospodin Rabar naveo, to je jedan putnički program, koji se u Europi, hajde, 90 % kao takvi gradi i mislim da u tom smjeru Uljanik mora ići dalje. Pokušavati konkurirati Dalekom istoku je nemoguće, to svi skupa znamo, pokušavati konkurirati Njemačkom, talijanskim brodogradilištima isto tako je dosta nemoguće, ali uz jednu svestranu pomoć države u obliku državnog jamstava i jamstava fonda kako smo već svi skupa razgovaramo, mislim da mi kao Kermas Energija i Uljanik, Uprava Uljanika i država, možemo dovesti Uljanik na jedno, ja bih rekao, održivo stanje da Uljanik gradi brodove, da gradi brodove sa plusom, što je ključna stvar i da radnici koji rade u Uljaniku dobivaju adekvatnu plaću za ono što su napravili. To je, dakle, jedini postulat tržišne ekonomije i nešto na čemu bismo mi trebali svi zajedno raditi.

Ja sam tu, hajde, već drugi, treći put ovdje ispred ovog auditorija i svaki put sam navodio, ja ću reći slične ili skoro pa iste stvari. Nažalost, brodogradnja kakva je danas u Puli i Rijeci sutra takva neće biti, toga moramo svi skupa biti svjesni. Europa traži, ne znam kompenzacijske mjere, te kompenzacijske mjere su, slažemo se svi, u smanjenju kapaciteta i smanjenja broja ljudi, i to će biti jedan, hajde, ja bih rekao, lošiji dio cijele priče. Bolji dio cijele priče je to da se brodogradnja u Puli, uz pomoć Uljaniku zakonski, mjerama opstati. Dakle, nastaviti će se graditi brodovi, ali uz jedan smanjen obujam pojam, nego ova što je danas.

Evo toliko bih ja sa svoje strane Kermas Energije.

Ako ima kojih pitanja ja sam tu.

Hvala.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Sada pozivam gospodina Rajka Kutlaču, predsjednika Gospodarsko-socijalnog vijeća Skupštine Istarske županije, da se obrati Skupštini, a istodobno pozivam, gospodina Đina Šverka da se pripremi.

RAJKO KUTLAČA

Hvala lijepa na prilici da se obratim, iako sam po vokaciji sindikalac, danas ću govoriti kao predsjednik Gospodarsko- socijalnog vijeća, koje je jučer održalo svoju sjednicu u okviru činjenica koje se događaju u zadnje vrijeme, u okviru budućnosti Uljanika, koja je danas vrlo neizvjesna i u okviru želje da ne politiziramo o tome i da ne gledamo prošlost, da ne prozivamo krivce, već da probamo inicirati rješavanje da možemo imati budućnost, pa ako imamo budućnost, onda o prošlosti možemo definitivno razgovarati.

Ovdje smo čuli danas od gospodina Novaka da su razgovori o restrukturiranju Uljanika počeli što službeno, što neslužbeno krajem prošle godine, da je početkom četvrtog mjeseca došao prvi pismeni dokument, da tako kažem, neki graf restrukturiranja, da se on razmatrao u četvrtom, petom i šestom mjesecu, da su parteri za izradu programa restrukturiranja Vlada Republike Hrvatske, Uprava i strateški partner, što je činjenica. Isto tako prilikom dolaska u Hrvatsku gospođa visoka povjerenica je poslala vrlo jasnu poruku da je partner Europskoj komisiji isključivo i samo Vlada Republike Hrvatske, jer je u programu restrukturiranja govorila isključivo sa Vladom.

Činjenica je da vrijeme prolazi prebrzo, da je Uljanik u situaciji da gotovo ne može isplaćivati plaće, a da se ustvari ništa ne rješava u smislu da imamo neke gotove planove iza kojih se stoji, jer ako iz Vlade republike Hrvatske u trenutku dolaska visoke po vjerenice slušamo poruke kako taj dokument koji je nabilo koji način poslan u Europsku komisiju nije Vladin dokument, nego ne znam čiji je, onda stvarno ne vidim brzinu rješavanja tog problema. Nažalost, Uljanik nema vremena, situacija se mora rješavati i moraju se slati pozitivni signali, da mi stojimo iza rješavanja problema, mi stojimo iza brodogradnje i mi ćemo maksimalno brzo problem riješiti. Da se takvi signali šalju pretpostavljam da bi brodovlasnici imali daleko više strpljenja čekati rješavanje, nego ako se takvi signali ne šalju.

Gospodarsko-socijalno vijeće je uvažavalo i činjenicu da je Nacionalno gospodarsko - socijalno vijeće također raspravljalo o problemu brodogradnje gdje je apsolutno stalo iza brodogradnje u Republici Hrvatskoj, gdje traži da se provede restrukturirane Uljanika i gdje traži da se oformi financijski fond koji će pratiti poslovanje brodogradnje u Hrvatskoj. Napominjem da je to Gospodarsko. Socijalno vijeće tripartitno tijelo gdje uz sindikate i poslodavce stoje i predstavnici Vlade Republike Hrvatske, osobno ministri ida je taj zaključak donesen na sjednici 28.05.2018. godine. Od onda do sada još uvijek nemamo gotov program restrukturiranja, dapače, nemamo gotov dokument iza koga Vlada kaže da, to smo mi poslali i kaže mi stojimo iza toga i spremni smo razgovarat ida se on doradi. Naravno, da se treba doraditi, ali netko mora reći da je tom to, to, o čemu se razgovara.

U svakom slučaju u okviru tih događanja i tih činjenica Gospodarsko-socijalno vijeće je donijelo neke zaključke koje ću vam ja danas pročitati i koji su u svakom slučaju na tragu njih, a koliko vidim i vrlo kompatibilni sa Deklaracijom, koja je predviđena za usvajanje ovdje, što mi je izuzetno drago, jer očigledno je da lokalna zajednica i u smislu poslodavaca i u smislu politike, da tako kažem, i u smislu predstavnika radnika, na isti način gleda na problem Uljanika, jer ne želimo uopće zamišljati Istru i Pulu bez Uljanika.

Dakle, Zaključci Gospodarsko - socijalnog vijeća jednoglasno doneseni od 4 partnera su slijedeći:

ZAKLJUČAK

1. Gospodarsko- socijalno vijeće smatra da je brodograđevna industrija od strateškog značaja za Pulu, Istru i Hrvatsku u cjelini kao jedna od najjačih izvoznih razvojnih djelatnosti.

Uljanik kao dugogodišnja predvodnica gospodarstva Pule, Istre i Hrvatske, mora opstati i nastaviti s brodogradnjom i proizvodnjom, razvojem, te očuvanjem postojećih i stvaranjem novih radnih mjesta.

2. Smatramo da se Vlada Republike Hrvatske treba nedvojbeno očuvati želi li proizvodnju, industriju i brodogradnju. Ako želi tražimo od Vlade Republike Hrvatske, kao vlasnika i glavnog strateškog aktera restrukturiranja, da u sinergijom s Upravom, Nadzornim odborom, sindikatima i strateškim partnerima, hitno iznađe dugoročno i održivo rješenje za spas Uljanika i nastavak redovitog rada.

3. Očekjemo da Vlada Republike Hrvatske aktivno sudjeluje u planiranju i provedbi restrukturiranja i kao vlasnik i kao partner, jer jedino Vlada Republike Hrvatske može s Europskom komisijom dogovoriti i provesti restrukturiranje Uljanika.

4 Očekujemo da se stvore uvjeti za održivu brodogradnju, da se osigura stručnoi kvalitetno operativno vođenje tvrtke i provođenje programa restrukturiranja uz instrumente nadzora i kontrole u kojima će Vlada imati svoje predstavnike.

5. Smatramo da se hitno treba uspostaviti sustav financijskog praćenja industrije, poglavito brodogradnje, te zaštitnih mehanizama za jamstva koja daje država.

6. Zbog svog utjecaja na cjelokupni poslovni, demografski, civilizacijski i svaki drugi utjecaj Uljanik Grupe na Istru, ali i Republiku Hrvatsku tražimo bezuvjetan opstanak Uljanika i njegovo restrukturiranje u uspješno i poslovno održivo brodograđilište.

7. Tražimo sređivanje nacionalnog GSV na temu Uljanik Grupe temeljem Zaključaka sa 220. sjednice Nacionalnog GSV održane 28. svibnja 2018. godine.

Ja se stvarno nadam da ovdje nema nikoga kome cilj u raspravi, u razmišljanju nije opstanak Uljanika. Zbog sebe, zbog Uljanika, zbog Uljanikovaca, bih se odrekao, samo ću ponoviti, jednostavno ne mogu i ne želim zamišljati ni Istru, ni Pulu bez utjecaja koji je imao Uljanik.

Isto tako moram reći malo, rekao sam da sam polako kvazi sindikalac, pa ću reći, jer se stalno pita i počinju već priče, gospodin Novak ili tko je već rekao, da je u toku sastanak koji za cilj ima rješavanje ove isplate plaće. Ja se stvarno nadam da će se pronaći rješenje, jer ne želim pomisliti što će biti ako se to rješenje ne pronađe.

Hvala vam lijepa.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Pozivam gospodina Đina Šverka, da se u ime Sindikata metalaca Hrvatske obrati Skupštini, i pozivam gospodina Borisa Cerovca da se pripremi.

ĐINO ŠVERKO:

Dobar dana, pozdrav svim nazočnima, nisam se nešto posebno pripremao, jer sam mislio da neće ni biti govornika, ali mogu reći samo da, kao i moji prethodnici, naravno, da očekujem sve nas Uljanika da opstanemo, postojimo 162. godine, ali bih malo podsjetio kada nas se često proziv i danas da smo radnički dioničari, pa da smo neki veliki privatnici, pa što da si ne pomažemo sami, što nešto ne reguliramo sami, zašto si sami ne damo plaće.

Dakle, 2013. kada smo trebali privatizirati da bismo pomogli 3. maju sami smo morali biti privatna kompanija, pa smo se onda privatizirali, udružili radničko dioničarstvo pa nas je 46 % radničkih dioničara tako udruženih, ali samo 26 % aktualnih u Uljaniku zaposlenih. Znači, već tu vidimo da nam penzioneri neće moći u tom saniranju Uljanika.

Slijedeće što bih htio reći svakako da je program restrukturiranja smo uključeni od početka, ali ne znamo sve detalje. Ja sam bio u Nadzornom odboru, ali jako sam kasno bio upoznat sa detaljima, sa programom restrukturiranja i mislim da je vrijeme da se počinje, tu u Istri kažemo discoverta, sa otvorenim kartama ako želimo pomoći Uljaniku što više detalja probajmo iznijeti da bude javno, neke se zna, neka ne bude tu neki novi pejtovi ili ne znam što dolazi bočni neki udari, jer onda smo svima krivi sindikati, a sindikati znamo što je, koje poslanje imaju, između toga da budem u Nadzornom odboru ili da budem sindikalac, ja sam sindikalac i ja bih uvijek radije vodio štrajk, nego da moram u Nadzornom odboru donositi teške odluke. I sam, sam bio suzdržan kada je gospodin Končar ulazio iz čisto nekih pragmatičnih razloga sindikalnih, jer tada nije bila plaća ili nešto je kasnilo u Brodotrogir gdje je on vlasnik. Znači, možemo itekako utjecati ili ako hoćete voziti malo pod ručnom kada je u pitanju naša budućnost. U svakom slučaju, ne želimo stečaj, ne želimo da nam ministri više pričaju o stečaju. Gospodin Horvat mi je obećao da neće to govoriti, ne govori više, mi to pozdravljamo. Ne želimo stečaj, pred tečaj, želimo restrukturiranje, jer vidimo da nam je to jedinio izlaz. Da je to nešto drugo, da sada dođe neki bogati, ne znam kakav, dame ili ne znam, neću nikoga reklamirati, neko bogato brodogradilište i da kaže: ostati će svi Uljanikovci na broju, pa mi bismo glasali za njega, naravno. Znači, sve sitne političke ili ne znam kakve igre iigrice pojedinaca, bez vukovaca i ostalih koji vrše akt, mene čak posebno ovih dana, odbacujem s gnušanjem, jer mi na Nadzornom odboru, kao što je rekla predsjednica, smo između 3 izabrali jednog. Ostali PR-ovi i ostalo što reklamiraju neke druge, pitanje je, neka se samo pogledaju koliko su brodova isporučili. Znači, o tome moramo voditi računa i isto tako mi želimo da se vratimo onom iskon, pogotovo kao sindikalci, želimo da bude plaća na vrijeme, želimo da nam se osigura budućnost, želimo da bude što manje žrtava, što manje otpuštanje radnika, što manje kolateralnih žrtava. I ovo je lijepo što nam kolege iz 3 maja poručuju, međutim, oni ne smiju zaboraviti da nije bilo Uljanika ne bi bilo ni njega. 5godina su sigurno neki dočekali penziju, neki su išli u mirovinu nakon tih 5 godina nakon što smo ih mi preuzeli. Čujem da imamo rješenje za njih isto tako spominju se Financieri. Mi nemamo ništa, pogotovo u Sindikatu o odvajanju, jer nam čak kažu da će biti manje onda tih otpuštanja naših radih mjesta, da će biti manje otpuštanja. Isto tako što se tiče teritorija. To je jedno od diversifikacija, tu riječ nismo ni upotrebljavali tako puno dok se Uljanik nije počeo baviti. Dakle, tu moramo biti vrlo oprezni. Mi želimo, kao što vidite, Europska unija kaže : održiva brodogradnja. Znači, održiva

brodogradnja, na kraju program restrukturiranja mora podrazumijevati da mi i dalje ostajemo bez državnih potpora, poticaja itd., a to možemo samo ako nam se da dovoljno prostora da to možemo uraditi. Ako nas se stisne u preuske prostore idemo u stečaj. Svi ostali koji govore drukčije ili ne žele dobro brodogradnji ili misle da će s tim kompenzacijama nam nadoknaditi to što ćemo doslovno ići u stečaj. Znači, moramo naći svi skupa optimalne uvjete, optimalne gabarite za budući Uljanik. Ako to ne uradimo nismo uradili ništa. Mi znamo da su i ostala brodogradilišta koja su bila u restrukturiranju imala potrebu za tim kompenzacijskim mjerama, to diktira Europa, ali ja bih podsjetio da je Uljanik sam ukinuo jedan navoz. Mi smo imali 3 navoza, sada imamo 2. Mi smo išli prije, ja sam čak znao i našaliti, mi smo najzapadnije tu u Hrvatskoj pa pratimo neke trendove, mi samo sami takozvanu Bugarsku halu napravili, to je nekad bio navoz 2 u Uljaniku. Sada imamo dva navoza tamo. Imamo isto tako dovoljno prostora, tu ima i napuštenih prostora. Mi ne kažemo da nemamo. Ako trebaju kompenzacijske mjere ok., ali neka to bude točno dogovoreno i zato pozivam i Grad ovim putem: dajte da taj GUP bude u granicama održivosti i moguće budućnosti Uljanika. U suprotnom tkogod da pričao, priča samo da bi se ljepše čulo. Znači, moramo biti na tragu da Uljanik ima optimalne uvjete za opstanak, sve ostalo je demagogija, politikanstvo i priča pojedinaca da bi se bolje prodali na tržištu i ne znam kako god. Pri čemu ne mislim, naravno, pogodovati ni plusove i minuse ni jednoj opciji, jer ono što je bilo tu kada je bio štrajk, dakle, pred Upravom, pred zgradom Grada, kada smo dolazili, isto tako mislim da je to bilo usmjereno upravo na neke prethodnike koji su spominjali preseljenje Uljanika. Znači, suština te priče je bila da ne želimo preseliti Uljanik. Pa ne može Uljanik biti u Sv. Petru u šumi kada tamo nema mora.

Zahvaljujem vam što ste me slušali.

Možda sam malo emotivno to govorio, ali tako se osjećam.

Ako bude nekih pitanja za mene ja ću vrlo rado odgovoriti.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Pozivam gospodina Borisa Cerovca, u ime Jadranskog sindikata Pula i pozivam Fabricia Kalčića da se pripremi.

BORIS CEROVAC:

Lijep pozdrav svima skupa.

Nemojte se bojati, nije to ništa strašno.

Puno se tu toga ovdje pričalo, niti ja ne nam što bih moga ovdje u ovom trenutku reći. Jedno što me je zanimalo, zanimala su me rješenja. Međutim, ova prepucavanja stalno, prebacivanje loptice; nisam ja kriv, onaj bi trebao, ne Vlada bi trebala, ne, radnici su krivi, on traže neka prava, dioničarstvo, ovo, ono, pa dajte da se malo vratimo u 2012. godinu. Do tada je država bila većinski vlasnik Uljanika. Uljanik je tada zatražio da se ide u restrukturiranje. Netko, ja nisam sudjelovao u toj priči, pokušava iz svega toga samo izvući ono što smatra da je tako išlo. Ne, rekli su Vladi, znate imamo problem sa 3. majem, netko ga treba riješiti, hajmo mi lijepo vas privatizirati, otkupite vi radnici lijepo dionice od države, postanite vlasnicima, pa nakon toga otkupite vi lijepo 3.maj, postanite vlasnicima 3. maja, a mi ćemo svi zajedno pomoći vam da se dokapitalizirate, jer bez dokapitalizacije, bez financija vi ne možete opstati.

Što je bilo sa dokapitalizacijom ? Propala jedna, propala druga, propala treća, i što danas imamo? Imamo situaciju da nismo imali potrebnih novac da bismo mogli funkcionirati. Ne branim ja ovim putem Upravu, Uprava je. sigurno odgovorna, svi smo mi skupa

odgovorni, ali da su novci postojali danas bi bila sasvim druga priča. Možda ne bismo danas ovdje sjedili, raspravljali o Uljaniku. Prema tome svatko ima svoj dio odgovornosti, jer u ovom trenutku moramo raspravljati što raditi, sačuvati brodogradilište u Uljaniku u Puli i u 3. maju odnosno u Rijeci. Ako tako raspravljamo onda ćemo naći neko rješenje, ali ne čekati, znate, ja sam pred tri mjeseca dobio jedan dopis, pa znate, dok sam se ja pripremio, odgovorio, pa je prošlo 3 mjeseca, pa ću nakon pet mjesec ponovno, ne, treba riješiti problem sada. Ako ga mi danas ne riješimo, sam gospodin, pomoćnik ministra je rekao 500 radnika je otišlo, što 500, svakodnevno odlaze. Sve moje kolege odlaze, ljudi moj, mi nemamo uskoro radnika. Pa zar je vama cilj uništiti Istru, uništiti Republiku Hrvatsku, zar je vama cilj pretvoriti ovu pustoš ili dovesti nekoga nakon toga da bude ovdje kapitalista i da uzme naše teritorije da ima izlazak na more. Što je to cilj !? Ako vam to nije cilj molim vas da svi skupa zajedno sjednemo, da tu budu i Sindikati prisutni, da tu bude Vlada, da tu bude Grad, Uprava i da zajednički vidimo što u tom programu restrukturiranja ne štima, da taj program restrukturiranja sada, danas, počinjemo rješavati svi skupa i da damo odgovor prema Europskoj komisiji. Na kraju krajeva neke stvari moramo i mi progurati. Ne možemo dozvoliti da nama Europska komisija tumači kako ćemo se mi ponašati dok drugim državama dozvoljava da se ponašaju kako je njih volja. Pa dajte ljudi moj mrdnimo se malo, dajte riješimo problem, isplatimo plaću pravovremeno. Znači, dajmo da ljudi dobiju 13. plaću, dok radnici će nastaviti raditi, dajmo im sigurnost u budućnost, radnici neće odlaziti, dajmo, riješimo taj program restrukturiranja na način da ostane brodogradnja, da ne ostane ovdje nešto drugo, pa imamo mi mjesta za i ove druge stvari, neiskorištenog prostora, pa što onaj koji je danas korišten za brodogradnju baš njega moramo micati, što njega moramo pretvarati u nešto drugo. Ne! Hajmo svi zajedno riješimo problem, riješimo taj program restrukturiranja i riješimo da ostane Uljanik, da nam ostane 3. maj i sva društva koja u sustavu Uljanika i da napokon svi zajedno krenimo i zaboravimo priče o Uljaniku u medijima.

Hvala vam lijepa.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Pozivam Fabricia Kalčića da se u ime Sindikata Istre, Kvarnera i Dalmacije, obrati Gradskom vijeću i Skupštini Istarske županija, a istodobno pozivam gospodina Samira Hadžića da se pripremi.

FABRICIO KALČIĆ:

Dobar dan svima, lijep pozdrav.

Teško je nakon mojih kolega ovdje nešto novo reći ili pametno reći, rekli su, slažem se sa svim što su do sada rekli. Županji i Gradu bitno je da industrija opstane u ovom gradu, da radnici ostanu u ovom gradu. Čuli ste koliko je radnika otišlo, još više radnika najavljuje odlazak iz same nesigurnosti što će biti sa njihovom firmom. Nije samo brodogradilište ovdje u pitanju, na prostoru Uljanik Grupe u Puli više firmi djeluje, pitanje je što će s njima biti, jer istina je da Uljanik brodogradilište ide u restrukturiranje i o tome moramo razgovarati. Bili smo kao sindikati na više sastanaka i u Vladi i u Ministarstvu, obećavano nam je svašta, tu smo gdje jesmo. Štrajk smo jedan preživjeli, ako ne bude plaće bojim se da će još jedan biti u jako kratkom roku. Evo, pretpostavljam da će i ova Vijeća dati podršku, ova Deklaracija koja je pročitana na početku da će dobiti podršku vašu, ali od same podrške se ne živi, treba neka rješenja iznaći, treba Vlada iznaći rješenja da ovaj

model brodogradnje uspije i da se zadrži brodogradnja u Hrvatskoj, ne samo u Puli, u Rijeci i u ostalim brodogradilištima.

Evo, toliko.

Hvala.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Pozivam gospodina Samira Hadžića, u ime Stožera za obranu brodogradilišta Uljanik, da se obrati Vijeću.

SAMIR HADŽIĆ:

Dobar dan.

Ja sam Samir Hadžić, ja sam radnik Uljanika. Taj Stožer to su nas par radnika, mi formalno pravo ne postojimo. Sindikalisti su pričali, gospodin Kermas, Vlada, gospodin Novak, svi mi redom. Ja ću na početku priče samo reći da niti sudim, niti aboliram nikoga. To će raditi institucije, vrijeme će pokazati što dalje, ali ću vam reći što ljudi vide na terenu. Ovdje je sve lijepo, lijepa je dvorana, ljudi su u odjelima, ali, hm, Deklaracije, odlično, super i što mi imamo od toga? Ljudi će 13. ako ne bude plaća, 5 dana mirenja, nešto tako, zaboraviti će da se to desi, ljudi će vam biti sutra tu ako netko kaže da neće biti plaća. Što imamo svi od toga. Pa nemamo više što za izgubiti. Ja govorim, naravno, radnici, što vi imate od toga. Jako puno za izgubiti, izgubiti će porodice koje odoše vani, depopulaciju, radnike koji odlaze, na kraju ćete imati, a tko će vam plaćati poreze, račune, što će biti od ovog grada i tako domino efektom do države, naravno.

Taj plan restrukturiranja o kojem toliko slušamo, onaj dio koji sam ja dobio, vidim ima grahova, par tih nacрта, pa nas 4 radnika bismo htjeli, pročitali smo da je to smiješno, pa to neće prihvatiti nitko. Zbog čega? Ne znam. Koliko je novaca utučeno u njega? Ne znam, ali znam da je izgubljeno 7 mjeseci, u tih 7 mjeseci smo hodali po gradu, tražili svoje plaće, gledali, srećom, ne toliko nemilih scena, sve je to bilo dostojanstveno, samo isto pitanje do kada. Radnici, evo, ja osobno, to zato znam, imam rezerve 10, 15 dana. Dvije plaće ako ne dođu za redom, ja osobno Deklaraciju čitat neću, čekat više nikog neću, izgubili smo 7 mjeseci. Postoji priča o tome da je diversifikacija dodatna vrijednost, to su sve fine riječi, ali drugim riječima u prijevodu ono što se načulo do sada je dvije trećine brodogradilišta uslužne djelatnosti, a ovo što ostane bože sačuvaj. Tkogod je bio u brodogradilištu zna da od toga brodogradnje nema. E, onda sada tu kreće, krivi su ovi, krivi su oni, kao što rekoh ni suditi, ni abolirati. Mijenjali su planove, da li su mijenjali planove, nedorečene izjave, mi smo danas došli do toga da 11. ne znamo da li će 13. biti plaća. Toliko smo došli do toga, a gdje su svi ovi ostali planovi dugoročni, održanje brodogradnje itd., itd. Svaki partner, da se razumijemo, dobro je došao, nikakvog protivljenja bilo kome osobno zbog bilo čega nitko nema, ali ako misli riješiti te kapacitete na način da će se tamo graditi uslužne djelatnosti, to je kraj brodogradnje, opet još jednom, ja ću reći, ne želim nikakvih ustručavanja, bez finih riječi, to je kraj. 300.000kvadrata je dvije trećine brodogradilišta, koje vi nakon 5 godina kada bi se brodogradnja digla, kada biste gradili kompletne brodove, ne možete vratiti takvo brodogradilište, jer je tamo sagrađeno nešto. Ako bi trebali se riješiti dijela kapaciteta, napravite industrijsku zonu, napravite za male obrtnike, napravite za bilo što, što vi jednog dana možete vratiti u sastav poduzeća.

Što se tiče Uprave, Uprava će doći, Uprava će proći, Uprava će se birati. Ona do sada je katastrofa. Neću ulaziti u vođenje, pričamo o tome zbog vođenja, zbog odnosa prema radnicima, zbog odnosa prema nekim partnerima koji su u brodogradilištu, zbog odnosa

informiranja, zbog svega živog, stvorilo se nepovjerenje. Nepovjerenje je ono što danas je ovdje najteže. Ja osobno ne vjerujem nikome. Znam da su svi dobri ljudi, siguran sam da imate dobre namjere, ali ja moram plaćati račune. Ljudi, sve mi je super, deklaracije, Sindikati, možemo se svađati, ne moramo se svađati, možemo se slagati, ne slagati, gubimo vrijeme, vrijeme nam je neprijatelj, 500 ljudi je otišlo, 30 % radionica je desetkovano. To vam po radionicama po 20 - 30 %. Ti ljudi će se vratiti samo ako im brzo ponudite posao za plaću, jednom kada odu kroz 6 mjeseci njihove familije tamo gdje su oni otišli stvorio se život, tamo će vas preko pedlja gledati. Nema više Pule, nema više brodogradnje. Da me krivo ne shvatite, dovesti će kooperantske firme i ništa protiv ljudi, Bugari, Rumunji, Srbi, ali po meni Uljanik, jednog Uljanikovca ili za Pulu, sve te firme će odraditi posao, svi ti ljudi su dobrodošli, nikakvog protivljenja, na kraju krajeva, ja sam 7 godina radio po brodogradilištima u Italiji, znam kako je bilo, pasam se vratio i sada opet doživljavam to da moram otići. Da, poći ću, da, nemam vremena, da, ali neće to tako biti lijepo, neće to proći tako dobro.

Tkogod misli napraviti bilo što od Uljanika, 10 godina će brisati grafite, krpati stakla, jer im Pula neće oprostiti, ne Pula, gradska vlast, ne Pula, ljudi na cesti, Uljanik, taj iznad Bulevara, to sve treba maknuti, sve to će izgledati lijepo, biti će to lijepa vizura, ali ne znam, vidjeli ste plastiku na prozorima, iz stanova ljudi na Verudi, na Vidikovcu, vidjeli ste plastiku po mostovima, to nije 7 ljudi koji se zabavljaju u gradu, to su podrška ljudi koji imaju familije, koji s djecom iscrtavaju nasipe. Naravno, svatko mjeri, misli da su krivci ovi ili oni, kao što rekoh, ni suditi ni abolirati, vrijeme će pokazati. Ali, sve one priče danas što ih samo iz kuta kao radnik slušam, za mene ne znače ništa. Hoću sutra riješiti jedan, da li ministar Horvat, iz Zagreba gospodin Novak, da gospodin Župan, Gradonačelnik ili svi oni izađu sa osmijehom na licu i kažu: to, to, to. Takav plan otprilike gledam, toliko godina, uložiti će se to, to, Končar energija će napraviti to, to. Nećemo graditi uslužne djelatnosti, nego ćemo tako, tako, i tako. Spavat ću mirno, biti ću sretan kao malo dijete i dizat ću vas u nebo svih redom. Uopće pozicija, opozicija, današnja vlast, sutrašnja vlast, svejedno je to nama svima. Nama je to svejedno, da li je to do sada, neću nabrajati imena stranaka, neću uopće ulaziti u nekakve političke konotacije, došlo je do trenutka kada je svejedno desni, lijevi, plavi, crveni, liberalni, desničari, ljevičari, to više nikoga ne zanima. Egzistencija, plaća, Uljanik. Dajte se oko toga složite. Neću ulaziti kako ćete. Razumijem da je komplicirano, razumijem da nije jednostavno, razumijem da smo mi dio Unije, ali opet o tome podvucite crtu, to nas radnike više ništa ne zanima.

Nadam se da sam vam ovim govorom predočio ono što ta cesta i ljudi osjećaju i misle. Cijenim vaš rad, da ima problema, interesiram se, čitam itd., ali nadam se da sam vam s ovim govorom svima otvorio oči, da sve to je dobro, pozitivno, ali nema vremena i nikog ne zanima.

Toliko od mene. Hvala vam puno.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Dajem riječ Županu Valteru Flegu.

VALTER FLEGO:

Hvala predsjedniče.

Poštovane dame i gospodo, signore e signori, buon giorno, dobar vam dan.

Ja sam si pripremio jedan podugačak govor, ali s obzirom da je puno toga već izrečeno, želim biti kratak, koncizan, naravno, i poštivati predviđeno vrijeme od desetak maksimalno minuta.

Za početak, da, svima nam je jasno da je Uljanik sastavi dio Pule i Istre, ali ne samo to, nego Uljanik je znate motor, prije svega, motor razvoja brodogradnje, ali mnogih drugih, reći ću stotina pratećih djelatnosti. A situacija, kao što smo ovdje mogli čuti, složena situacija u Uljaniku nije od jučer. Ono što isto tako treba reći Uljanik je godinama bio oslonjen, prije svega, na sebe, Uljanik je bio oslonjen na svoj rad, bio je oslonjen na podršku lokalne samouprave i ono što je jako važno Uljanik je živio od svog znanja i od rada. Ali, nemojmo zaboraviti i to treba naglasiti kako uloga države je presudna danas u Uljaniku. Da, države, ali prije svega države i kao najvećeg pojedinačnog vlasnika danas Uljanika. Upravo zato da raščistimo sve situacije treba reći da čim smo dobili prvu informaciju iz Uljanika o financijskim teškoćama, a to je bilo u 11. mjesecu prošle godine, Gradonačelnik Grada Pule i ja, kao što je i sam gospodin Novak rekao, tražili smo prijem kod ondašnje ministricе gospodarstva i potpredsjednice Vlade, gospođe Dalić, koja nam je dala termin i međusobno smo razmijenili sve potrebne informacije i znate da nakon toga bili smo u Bruxellesu u Digi competitionu kako bismo ubrzali sve potrebne odluke oko rescueda koji je i dobiven. Ali, mislim da nije cilj pričati što je tko u koje vrijeme učinio, nego da je kako su tu i moji prethodnici rekli cilj današnje sjednice reći što mi želimo od budućnosti odnosno što mi tražimo i hoćemo sa brodogradnjom u Hrvatskoj, a reći ću da cijela brodogradnja u Hrvatskoj je negdje oko 1 % Europske, samo da znamo o kojoj snazi mi pričamo ili konkretno što mi želimo od Uljanik Grupe odnosno od Uljanika i od 3. maja.

Ono što mislim da je važno reći kako Hrvatska kao takva previše polaže u turizam i to nije dobro. S druge strane 1 euro koji se uloži u brodogradnju 3 puta se vrati, 3 puta se okrene, 3 puta veći utjecaj ostavi, ako želimo gledati dodatnu vrijednost tog jednog eura. Ono što sam ja htio jasno reći, vrlo jasno, kako je Hrvatska od svih država i Mediteran, ali nažalost i Europske unije, najovisnija o turizmu. I mislim da, opet ponavljam, to nikako nije dobro. Zato pozivam i tražim ispred Istarske županije da počnemo tretirati brodogradnju kao stratešku djelatnost, brodogradnju koja povećava i izvoz i industrijsku proizvodnju, brodogradnju koja stvara radna mjesta, ali koja razvija ostalu prateću industriju.

Ono što trebamo svi skupa jasno reći, vjerujem da ćete i vi to podržati, da gašenje brodogradnje za nas nije nikakva opcija. U par navrata moji prethodnici su to rekli, ali želim to ponoviti. To nam nije opcija, to je apsolutno neprihvatljivo rješenje za Uljanik, jer je Uljanik prevažan subjekt za Pulu, za Istru, a jasno je da pulskog rješenja u ovom trenutku se nalazi u Vladi Republike Hrvatske. Ali, mi danas moramo i posebno reći što mi želimo. Mi želimo, ponavljam, da Uljanik opstane, mi želimo da nastavimo sa brodogradnjom, sa proizvodnjom, koja stvara nova radna mjesta. Da bismo to uspjeli realizirati jasno je da mogu isključivo tri čimbenika na to danas utjecati. Vlada, strateški partner i Uprava. I upravo od njih očekujemo da te ciljeve i dostignu, ali hitno, jer vremena za odugovlačenje više nema. Ja sam siguran da Uljanik i 3. maj odnosno Uljanik Grupa ima budućnost u europskoj, svjetskoj brodogradnji, ali kao što sam rekao, ako to želimo zadržati onda, prije svega, trebamo što ostale države čine po pitanju pomoći i očuvanja brodogradnje. Tu prije svega mislim na razvijene države koje imaju vrlo jasne mehanizme pomoći svojoj brodogradnji. Mogu spomenuti mnoge države, možda najbolje je spomenuti jednu vrlo uređenu državu, koja se zove Njemačka, koja ima svoju maritivnu agendu do 2025. godine i točno se zna što je čiji zadatak u toj uređenoj državi kojoj vjerujem da svi težimo.

Ono što ja mislim da trebamo isto tako reći da želimo jednak tretman prema Uljanik Grupi kakav su imala i ostala brodogradilišta u Republici Hrvatskoj. Neću ponavljati, ovdje je lijepo rečeno 2012. otpisano je 12 milijardi kuna hrvatskim brodogradilištima.

Da, nismo onda bili članica velike Europske obitelji, ali kao što sam rekao, ako čovjek ima cilj naći će i načina da dođe do cilja, prevedeno da sačuva brodogradilište, ako neće naći će škužu, što vjerujem da nikome nije u interesu sakrivati se iza nekakve Europske birokracije.

Zato mi ne tražimo neki poseban tretman, tražimo maksimalan napor da sačuvamo Uljanik Društvo, tražimo maksimalan napor da se i temi Uljanika pristupi ozbiljno i odgovorno i molim vas do sada bilo je igra i igrice, bilo je političkih različitih predstava, da ne kažem neku težu riječ, ali molim vas nemojmo to više činiti, nemojmo raditi show program, nego, kao što sam rekao, ozbiljno i odgovorno radimo, jer neće biti više vremena da ispravimo te greške. Zato tražimo da, prije svega država, i to vjerujem da hoće kao što je i gospodin Novak rekao, da se očituje da li želi zadržati proizvodnju, industriju i brodogradnju. Mi vjerujemo da želi. Mi želimo zadržati i vjerujemo da i Vlada to isto hoće reći, ali da se stvore uvjeti za održivu brodogradnju. Postoje načini, neću ih ponavljati i siguran sam da smo trenutno u minuti do 12,00 kako bismo, prije svega, osigurali plan restrukturiranja da prođe, da se provede i da u slijedećih, koliko treba vremena, on i saživi, kako bi se radnici ovdje osjećali sigurno i kako bi se brodovi isporučivali. Ali, treba isto tako jasno reći kako očekujemo stručno i kvalitetno operativno vođenje tvrtke i kako očekujemo uspostavljanje jasnih mehanizama za sva jamstva koja država da, da ne daj bože se oni ne aktiviraju. Na taj način siguran sam da Uljanik Društvo može dugoročno postati održivo brodogradilište i to je jedini cilj, siguran sam svih danas ovdje u ovoj Gradskoj vijećnici, ali i svih stanovnika i Pule i Istre. I siguran sam da to još nije kasno učiniti. Ponavljam, imamo još minutu do 12,00 i zato hitno, ali hitno, treba i vjerujem da hoće, prije svega, Vlada Republike Hrvatske, kao najveći pojedinačni dionik, donijeti sve potrebne odluke i reći da li želi sačuvati Uljanik, radna mjesta, izvoz i proizvodnju, ali i fakultete, tehničke škole, znanstveno-istraživačke institucije, i sve ono ostalo što se veže uz današnji Uljanik. Vlada može, treba i mora spasiti Uljanik kako bi on i dalje ostao jedan od simbola Pule, Istre, ali isto tako vjerujem da u svima nama Vlada ima kvalitetne partnere koji ćemo sa maksimalno napora kao do sada učiniti da dođemo do tog cilja.

Hvala.

TIZIANO SOŠIĆ;

Zahvaljujem.

Dajem riječ Gradonačelniku Grada Pule, gospodinu Borisu Miletiću.

BORIS MILETIĆ:

Poštovani gospodine predsjedniče, uvažene vijećnice, uvaženi vijećnici, dobar dan svima, buon giorno a tutti, uvaženi gospodine Novak, pomoćniče ministra gospodarstva.

U samom uvodu rekao bih koji je stav Grada Pule kada govorimo o Uljaniku. Prije svega vrlo jasno u svim službenim dokumentima Grada Pule to je poduzeće od strateškog značaja. Kada kažemo od strateškoga značaja to znači da jasno definiranim Prostornim planom Grada Pule, područje Uljanika predviđa isključivo i jedino brodograđevnu djelatnost. Bilo je puno špekulacija oko namjene Prostornog plana Pule na području brodogradilišta Uljanik. Stoga želim jasno, nedvosmisleno kazati da jedine dvije djelatnosti koje su obuhvata brodogradilišta Uljanik danas na snazi jesu one dvije medicinske ordinacije, jedna je zubarska, druga je opće medicinske prakse, koje vjerujem svaki Puležan zna da postoje već duži niz desetljeća. Sve ostale djelatnosti u izvodu Prostornog plana Grada Pule zovu se: djelatnost brodogradnje, djelatnost proizvodnje alata, alatnih strojeva, strojeva posebne namjene, proizvodnja strojeva za

proizvodnju i korištenje električne energije, električnih uređaja i aparata i da ne nabrajam itd. To su sve djelatnosti isključivo vezane uz brodogradnju. Netko je rekao druga brodogradilišta imaju zonu industrije. Da, to je točno. Međutim, pojam industrije je puno širi od pojma brodogradnje. Brodogradnja predstavlja dio industrije, ali konkretno na području Uljanika se mogu graditi brodovi, ne mogu se proizvoditi brodovi, dozvolite mi da se slobodno izrazim, cipele, koje spadaju isto tako u industriju. Vrlo jasno smo prostornim planovima definirali ono što je Uljanik od Grada tražio, to je brodograđevna djelatnost.

Druga stvar, ovaj Grad uvijek je izlazio u susret potrebama Uljanika, apsolutno uvijek. Kada je trebalo mijenjati Prostorni plan kako bi se na otoku gradile veće hale Grad je to usvojio, kada smo mijenjali plan i razmišljali o proširenju pulske rive i uklanjanju pruge na zahtjev Uljanika to nismo učinili, jer je Uljaniku za potrebe proizvodnog procesa bila neophodna željeznička pruga i dan danas tamo stoji.

Podsjetit ću vas 2000.-te kada je Uljanik isto tako imao problema s likvidnošću ovo je jedini grad u Hrvatskoj koji je imao brodogradnju, koji je svoja potraživanja u novcima kompenzirao sa udjelima u Trgovačkom društvu Luka Pula tada u iznosu od 65.000.000,00 kuna, što je dio potraživanja Grada, dio potraživanja komunalnih društava, ali u to vrijeme je to bilo više od pola nenamjenskog proračuna Grada Pule. Ja mogu razumjeti danas kada netko kaže kritiku na stanje u cestama, na stanje u fasadama grada Pule, a mislim da je bilo puno više i ispravnije tada taj novac uložiti u Uljanik nego šminkati grad.

Ovdje je više puta bilo rečeno o kronologiji.

Kada se saznalo za određene probleme odmah smo reagirali i Župan i ja, išli na pravo mjesto koji jedino može riješiti ovaj problem, a to je Ministarstvo gospodarstva i Vlada Republike Hrvatske. Pa mi vrlo dobro znamo koje su ovlasti jedinica lokalne samouprave, koji su naši mehanizmi, što može učiniti jedan grad, što može učiniti jedna županija. Ono što je naša funkcija je stvaranja uvjeta okruženja, infrastrukture, kako bi proizvodnja mogla funkcionirati. Recite mi bilo tko ovdje prisutan da li je ovaj grad, da li je ova politika, ikada donijela jednu odluku koja bi bila na štetu brodogradnje, jednu, jedinu. Nikada. Apsolutno nikada, niti neće. To kažem vrlo jasno i odgovorno, jer ako je nekome stalo do brodogradnje, do našega simbola, to je stalo prije svega Puležankama i Puležanima, a mi smo ovdje da njih predstavljamo i to ćemo učiniti upravo tim riječima; nikada nećemo promijeniti Prostorni plan Grada Pule, koji bi na bilo koji način išao na štetu brodogradilišta ili radnika u brodogradnji, jasno i nedvosmisleno.

Kada kažemo utjecaj politike, utjecaj Grada Pule, lokalne samouprave, niti smo postavljali Upravu, niti smo birali članove Nadzornog odbora. Grad Pula ima točno 0,3 % dionica u ukupnim dionicama Uljanik brodogradilišta. Naš utjecaj nažalost je beznačajan. Ako netko ima utjecaja u Skupštini, neću prihvatiti činjenicu da 47 % dioničara jesu sadašnji ili bivši radnici, jer oni ne djeluju udruženo. Nema udruge dioničara. Oni su razjedinjeni, svatko možda ima 0,006 %, pričamo o promilima. Ali, netko tko ima značajan udio to je Republika Hrvatska sa 25%, to je Adris Grupa 13 % i da ne nabrajam dalje. To su institucije koje mogu svojim odlukama itekako utjecati na rad Skupštine, na postavljanje Nadzornog odbora, a Nadzorni odbor onda bira Upravu Društva. Prema tome vrlo se jasno može vidjeti koje mehanizme ima Grad, Županija, a koje mehanizme ima upravo adresa za rješenje, a to je Vlada Republike Hrvatske. To je, nota bene, utri ministarstava imaju vrlo disonantne tonove. Jedino ministarstvo koje se zalaže za spas brodogradnje je Ministarstvo gospodarstva, jasno i nedvosmisleno. Bojim se da druga dva ministra, ministra imovine i ministar financija, oba dva prezimena Marić, imaju drukčije teme, teme stečaja. Meni je teško prihvatiti izjavu ministra financija, koji tjedan

dana unatrag kaže: «Kako zbog neuspješnih poduzeća poput Uljanika ova zemlja ne može porezno rasteretiti građane». Čuli smo što je država do sada napravila. Izdala je jamstva, međutim, ukoliko govorimo o proteklom razdoblju od godine dana, novci nisu išli na teret Državnog proračuna u korist Uljanika. Izdana su jamstva, to je točno, međutim, realni trošak u Proračunu nije se dogodio. Ako netko unaprijed anticipira da se neće moći porezno rasteretiti građani zbog neuspješnih poduzeća poput Uljanika, onda anticipira nešto drugo, da će izdana jamstva doći na naplatu, da će se taj veliki teret od preko 4 milijarde kuna, nažalost, naplatiti iz Državnog proračuna, a to znači da unaprijed priziva stečaj. Mi za to nismo. Mislimo da to nije rješenje, da je financijski isplativije za državu koja vuče konce i može odlučivati, uložiti dodatno manje sredstava, nego što će sada jednokratno izgubiti. Mislim da je to pravi put, jer moramo razmišljati o drugim posljedicama što će biti ukoliko ide taj crni scenario. Ja to ne želim ni vjerovati, ni gledati, ali ti ljudi ukoliko idu raditi vani neće ni trošiti u ovoj zemlji, neće kupovati u našim ni trgovinama, niti će plaćati račune, niti će država od toga imati prihode u mirovinski- zdravstveno, niti od PDV-ea. Da li netko o tome razmišlja.

Dakle, ono to me najviše zabrinjava to je jedna velika, velika politizacija teme Uljanika. Neću ulaziti u ine niti jedne političke stranke, ali vrlo dobro znam drugoga dana štrajka, kada su radnici došli ovdje na Forum, izašao sam pred njih, prvi, prije Uprave ili bilo koga, nije bilo niti jedne političke parole, niti jednog transparenta, bila je ogorčenost ljudi s pravom, jer su radili sedmi mjesec u teškim uvjetima i nisu dobili svoju plaću na vrijeme. Ali, moramo znati, kao što je i sam pomoćnik Novak rekao, u prvome mjesecu kada je odobrena takozvana državna pomoć od 96.000.000,00 eura, pa znalo se već tada da to ima rok trajanja od 6 mjeseci, jer je upravo on bio razmatran na Europskoj komisiji da nije prekomjeran. On je mogao trajati 6 mjeseci, nakon čega se znalo da neće biti likvidnost, da neće moći doći do isplate plaće. Zašto je to trećeg dana štrajka sve bilo maksimalno politički. Hoćete da vam ja kažem zašto. Zato što je način na koji je isplaćena plaća za sedmi mjesec, nadam se duboko da će biti isplaćena plaća do četvrtka za osmi mjesec. Taj način je postojao i prije samoga štrajka. To su depoziti Uljanika u državnoj banci za koje je država izdala jamstvo i tim novcima je isplaćena plaća. Zašto je trebalo doći do štrajka. Zašto je trebalo dovoditi radnike u tu agoniju, kada je to rješenje već postojalo, koje su se to nove okolnosti promijenile u osmo mjesecu da se taj model nije mogao napraviti. Zašto je trebalo doći do štrajka. Koliko je štrajk koštao i ovako u teškoj situaciji brodogradilišta Uljanik. Neki kažu barem 25.000.000,00 kuna, samim štrajkom, ako mjerimo troškove rada bez penala, bez kašnjenja. Štrajkom smo isto tako mogli doživjeti da Vlada nema jasan stav o budućnosti brodogradnje i zato ljudi odlaze ča, jer nemaju povjerenja, jer nemaju vjeru u sutra. Neću reći da je to jedini uzrok otkazivanja brodova, ali sigurno da to nije pomoglo. Ali, još jednom ću ponoviti., jer mislim da je to vrlo bitno za naglasiti, do štrajka nije moralo doći, model je postojao i prije. Jedino pitanje glasi: da li je stvar neznanja ili stvar namjere. Odgovor na to pitanje ja nemam, ali to su činjenice koje nitko ne može demantirati.

Ono što i tu ću zaključiti, ne znam da li sam prekršio vrijeme, da ne pričamo o jučer, prekjučer, nego da pričamo o sutra.

Prva stvar, u ovoj dvorani u četvrtak 13. rujna treba zasjedati Vlada Republike Hrvatske. Pa nije došla povjerenica Europske komisije niti u Grad Pulu, niti u Istarsku županiju, došla je na mjestu rješenja problema, to je Markov trg i Vlada. I Vlada na sjednici u Puli, ukoliko želi pričati o brodogradnji, ukoliko želi pričati o budućnosti hrvatske brodogradnje, po meni, mora donijeti konkretne odluke. Ne mi bismo, mi ćemo, razmotrit ćemo, napraviti ćemo, odluke da je brodogradnja strateška gospodarska djelatnost od interesa za Hrvatsku, odluke da se osniva jamstveni fond za financiranje

brodogradnje. Svi koji radite u brodogradilištu znate koliko je bitna organizacija posla od ugovaranja do isporuke. Tu moraju postojati financijski mehanizmi koji postoje u svim drugim razvijenim Europskim zemljama da taj tijek teče nesmetano. Bez toga nema šanse da brodogradnja u Hrvatskoj bude konkurentna.

Druga stvar, ono što treba od financijskog fonda treba posebna kreditna linija pri Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak, koja će financirati izvoz. Naš proizvod je 99 % izvozno orijentiran proizvod svih brodogradilišta, malo toga se gradi za domaće potrebe, da se tako izrazim. Prema tome cijena kapitala itekako utječe na profitabilnost poslovanja.

Treća, ne manje bitna stvar, što se isto tako u Europi primjenjuje, pa kako mi ne gradimo velike serije. Često samo jedan do dva broda. To su sve protu tipovi. Za to je potrebno uložiti puno sredstava u istraživanje i razvoj. Europa prihvaća horizontalne potpore, horizontalne upravo za istraživanje i razvoj, jer naši inženjeri u Uljaniku i u 3. maju i u drugim brodogradilištima itekako moraju trošiti svoje radne sate na istraživanje i razvoj kako bi kreirali proizvod. I držim da je to itekako moguće sa tim odlukama, dati jasnu poruku radnicima brodogradnje u Hrvatskoj ostaje, dati jasnu poruku brodogradnja ima budućnost.

A ono što bih ja apelirao na Vladu, obzirom da ćemo brzo predsjedati Europskom unijom, pa stavimo brodogradnju kao temu Europe, jer i u Europi dugoročno neće ostati brodogradnja ukoliko Europa ne promjeni stav prema toj djelatnosti. Otići će sve na Istok, kao što smo izgubili bez upaljenog metka izgradnju klasičnih brodova, tankera, carterijera, brodova za prijevoz kontejnera, rasutog tereta, pa to Europa sve je izgubila u 10 godina, polako, otišlo je na Istok. Ma i ovu tehnologiju će kupiti ako mi ne promijenimo stav prema toj djelatnosti. Siguran sam da je brodogradnja potrebna, da nju je moguće zadržati, da nam je industrija potrebna. Kada kažemo mi kao najturističkija regija da je prevelik udio u turizmu u BDP-eu, to znači da alarm itekako zove na crveno. Nama je industrija neophodna, ali mi kao regionalna i lokalna samouprava, i tu ću zaključiti, napraviti ćemo apsolutno sve što je u našoj moći da zadržimo brodogradnju i Uljanik i 3. maj i radnike u najvećoj mogućoj mjeri.

Hvala vam.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Otvaram raspravu za Klubove vijećnika Gradskog vijeća Grada Pule.

Molim predsjednike Klubova vijećnika da se jave za riječ. Pretpostavljam da svi Klubovi vijećnika žele sudjelovati u raspravi.

Najprije dajem riječ Klubu vijećnika IDS-HNS.-ISU-ZELENI, HDZ, SDP-HSU.

Pozivam vijećnika Valtera Boljunčića, da se obrati Vijeću i Skupštini, u ime Kluba vijećnika IDS-HNS-ISU-ZELENI.

VALTER BOLJUNČIĆ:

Hvala.

Dobar dan svima.

Evo, ja ću se i malo emotivno obratiti budućim da sam ja bio radnik Uljanika od 1983. do 1994. godine, bio sam stipendista Uljanika i veoma veliki dio svoga poslovnoga puta mogu zahvaliti Uljaniku. Radio sam u kadrovskom centru Uljanik.

Danas smo čuli dosta toga, a ono što ja smatram da bismo mi sada kao predstavnici građana na ovom Vijeću trebali zaključiti da nam je zajednički cilj bez nepotrebnog populizma i politikanstva, trebao biti da svi zajedno radimo na očuvanju Uljanika, na

očuvanju brodogradnje i naravno na očuvanju radnih mjesta. I naš Klub se zalaže za to kao za jedini ishod ove krize koja je nastala u našem gradu, ali krize koja je u biti bitna i za cijelu Hrvatsku.

O samom značaju Uljanika smo dosta čuli i to ne samo o značaju za Pulu već za Istru, a i za cijelu Hrvatsku, pa gotovo da nije potreba o njemu nešto reći. Međutim, problemu krize Uljanika možemo pristupiti na način, kao što smo ovdje čuli, da li postoji ekonomsko opravdanje za njegov stav, tko mora što napraviti u svojoj domeni da se Uljanik očuva i što mu je perspektiva.

U široj ulozi Uljanika, naročito u Puli i Istri, mislim dane treba pričati, jer je to jedna posebna priča, jer je to poduzeće stvorilo ovaj grad u moderno doba. Nemojmo zaboraviti da prije Uljanika ovaj grad čak nije bio niti najveći u Istri.

Brodogradnja, a nažalost što mnogi o tome neki veoma uskogrudno mislili ili pričali je jedno od rijetkih, prije svega, izvozno orijentiranih djelatnosti koja je još preostala u Republici Hrvatskoj. On u izvozu Republike Hrvatske sudjeluje gotovo sa 15 %. Zamislimo što znači izgubiti, jer ako krene sa stečajem Uljanika, nemojte misliti da ni drugi neće ni drugi ostati poslije toga. 15% izvoza stvara brodogradnja zajedno sa popratnim djelatnostima, što je gotovo 10 puta više nego što je njezin udio u broju radnika.

S druge strane Uljanik u Istri sudjeluje direktno sa oko 4 do 5 % BDP-ea, ne izvoza, nego DP-ea, a sa multiplikativnim faktorom 1 : 3 Uljanik pridonosi oko 15 % BDP-ea Istre. Najrazvijenija županija, koja je i motor razvoja Hrvatske, ovisi 15 % o tome da li će Uljanik raditi ili uljanik neće raditi.

Da li nam je potrebno da smo danas došli do toga da takav jedan simbol, ali ne samo simbol grada, nego jedan rasadnik tehnologije, jedan tehnički inkubator, nesmotrenim i nadam se nedovoljno promišljenim izjavama iz Vlade se sve više približavamo stečaju, kao što je rečeno, osim Ministarstva gospodarstva, pa i pozivni riječi koje smo čuli od zamjenika ministra Ministarstva gospodarstva i drugih ministarstava, koji valjda vide samo državnu kasu, čujemo priče o stečaju.

Sam nagovještaj problema u poslovanju vodi do toga da se otkazuju brodovi, gubi se povjerenje u proizvođača brodova, a kada se izgubi povjerenje, ako ga želite ponovno steći, prvo steći ćete ga veoma teško, a drugo, nemojte zaboraviti da ćete onda kamate na financiranje platiti višestruko više. Nemojmo zaboraviti da je u krizi koja je vladala u Hrvatskoj su kamate bile 12%, dok su u ostalim zemljama bile 2 %. Prema tome nemojmo niti pričati o stečaju, niti o tome da se otkazuju brodovi, jer onda ovo što sada imamo možemo jednom zaboraviti za svagda.

S druge strane moramo priznati da smo čuli kritike po novinama kako se brodovi rade sa već unaprijed definiranim gubitkom, kako se taj gubitak gomilao kroz cijeli niz godina, ali sam signal za uzbunu dosta kasno je stigao. Mislim da je to nešto na što Uprava definitivno mora dati odgovor i objasniti zašto je do toga došlo. Ali s druge strane država, kao vlasnik 25 % dionica, ovdje napominjem da Grad Pula, kao što je rečeno, ima samo 0,3 %, dakle, to je preko 80 puta manji udio Grada Pule nego što je država. Država se mora brinuti na mjeru dobrog gospodara o nečemu što ima 25 %. Ne zaboravite da dosta puta se kaže da 25% plus jedna da se ne može donositi odluke bez nje. Ne može država reći mi nismo znali ili se ograditi od toga, 25 % je veoma velik dio u nekome poduzeću, a da se ne bi pitalo što radi Uprava, što radi Nadzorni odbor i kako posluje to poduzeće.

Ne može se, ipak smo čuli jedan hodogram, ali plan restrukturiranja koji se počeo raditi u prvom mjesecu, u međuvremenu u 4 mjeseca gotovo da nije se o njemu znalo, bilo je prepucavanja sa jedne i sa druge strane, Europskoj komisiji da se ga prezentiralo nakon

danoga roka, što je bio dva dana nakon roka i to se ga uputilo neformalnim putem. A kako se čitalo iz medija u zadnje vrijeme izgleda da se i sama Vlada ogradila o tom postupku restrukturiranja. Još jednom napominjem, Europska komisija u postupku restrukturiranja komunicira isključivo sa Vladom. Ne komunicira ni sa lokalnom samoupravom, niti sa Upravom poduzeća, nego sa Vladom. Kroz takav jedan pristup ako uzmemo u obzir izjave različitih ministara o tome da li će biti stečaj, neće biti stečaj, uz izjave ipak samog Ministarstva gospodarstva, koji sam svojom namjerom nastoji sačuvati brodogradnju, vjerojatno ih je sama povjerenica, a i cijela Europska komisija je u čudu što to država želi, da li ona želi da brodogradnja ostane ili ona želi stečaj Uljanika i prodor brodogradnje, ali nemojte zaboraviti da prodor brodogradnje vodi veoma blizu protok industrije, a nakon toga je ostala Hrvatska, ne samo Pula i Istra, nego Hrvatska bez iole značajnog proizvoda koji stvara. U ovom trenutku ako se pitate koji je proizvod koji može prezentirati Hrvatsku osim sunca i mora to je jedino brod.

Drugog proizvoda nema.

Ako se mi sami ne zalažemo i trudimo za stav brodogradnje, ako sami predstavljamo kao neki teret bez perspektive, šaljući kontradiktorne poruke iz Vlade, mijenjajući stavove i mišljenja u roku od par mjeseci, ta da se ni drugi neće truditi da nam pomognu i da se spasimo.

S druge strane samo tržište, ne brodogradnja, nego pomorstva shipping brodova u Europi je oko 140.000.000.000,00 eura, a veoma dosta država pomaže sa gotovo 30 % u tome. Tržište za brodogradnju postoji, 140 milijardi vezano za pomorstvo u Europi. Govorim, naravno, jedno tržište koje se ne može ispustiti iz ruku.

U svim zemljama, ne samo na Dalekom Istoku je brodogradnja potpomognuta od vlade i u zemljama Europe, ne samo u zemljama Dalekoga istoka, koje su preuzele gradnju ovih, recimo, jednostavnih brodova. I mi to tražimo i od naše države. Tražimo od nje da se pronađu modeli pomoći, prije svega model u financiranju, da li je to jamstvo, podjeli ili slično, jer tehnička pomoć u smislu vođenja brodogradnje i znanja ljudi Uljanik ima sasvim dovoljno, ipak je to još u ovom trenutku jedna perjanica brodograđevne industrije u Hrvatskoj.

Recimo, jedan možda svijetli primjer, koji je na neki način čak u pozitivnom smislu kontradiktoran ovim pričanjima o stečaju je primjer Ministarstvo znanosti, koji je ove godine počeo davati preko tisuću stipendija učenicima iz tehničkog i sličnih područja i što sve mi dajemo, trošimo novac na stipendiranje tehničkog kadra, ako sutra ti ljudi sutra neće imati gdje raditi. Mi financiramo skupe studije da bi onda jednako «skupa Hrvatska», to je bogata Hrvatska išla pomoći valjda siromašnoj Njemačkoj sa svojim bogato, skupim školovanjem kadra.

Nadaje, prije svega, želimo odnos prema Uljaniku i Istri kakav su imala druga brodogradilišta, ne samo i druga poduzeća. Kažem, neprihvatljivo je spominjanje stečaja ili da se priča o tome koliko je dano jamstava, novaca i gubitka Uljaniku, jer se onda neprekidno spominje iznos da li od 30 ili ako se svede samo na Uljanik i 3 maj 12.000.000.000,00 kuna, pri tom baš ne naglašavajući da je ipak Uljaniku tu samo sa 4.000.000.000,00. To je ipak 4 milijarde u odnosu na tridesetak milijardi 8 puta manje nego što je dano u cijelu brodogradnju, a zašto Uljanik možda nije išao u restrukturiranje, pa mogli bi se zapitati oni koji znaju da restrukturiranje u onom trenu je značilo smanjenje od 10 do 15 % navoza koji se rade. U procesu restrukturiranja da se ne bi iskoristio novac koji dobijete za pomoć restrukturiranja dužni ste smanjiti proizvodnju.

Čuli smo i to da kao Hrvatska ovaj put ima dosta dobre porezne prihode, ali se neće moći smanjiti porezna davanja zato što imamo gubitake kao što je Uljanik i sada građani

Hrvatske moraju platiti gubitke Uljanika što već prejudicira stečaj. Nadam se da su to bili samo nekakvi izleti, neke izjave koje ne drže vodu.

Ali, druga stvar što se navodi, dosta puta smo čitali, sa bilo koje strane, lijeve ili desne, izvan Pule i Istre, da bi se spasio Uljanik. Kao prvo, to je privatno poduzeće, pa zašto bismo ga spasili. I drugo, zašto bi svaki građanin Hrvatske, ako uzmemo ovih 4 milijarde, dao 1.000,00 kuna za spas Uljanika.

/T. Sošić: Pomalo privedite kraju/.

Ono što mene zanima je zašto ti koji se to pitaju se ne pitaju zašto Istra svake godine uplaćuje oko 800.000.000,00 kuna u državi proračun više, dakle, svaki građanin Istre od tek rođenog dijeta od treće dobi, godišnje uplaćuje 4.000,00 kuna u Proračun Hrvatske više, nego što se vrati po bilo čemu.

U protekli 5 godina, od 2013. od kada je nastala kriza do sada, Istra jr uplatila tih 4 milijarde koje su potrebne za spas Uljanika.

Nemojmo zaboraviti tehnološki značaj Uljanika, netko je napomenuo, Župan, da li to znači onda i zatvaranje tehničkih fakulteta, brodogradilišta, računalnih fakulteta i svega ostaloga, Uljanik. Dakle, brodogradnja je nešto što je najveći tehnološki doseg koji se danas radi u svijetu.

/T. Sošić: Nažalost, isteklo je vrijeme/.

Možda bi samo za kraj bih naveo kao predsjednik Kluba da ono što je rekao i Gradonačelnik, Prostorni planovi koje svatko može vidjeti na Internetu govore o Uljaniku kao brodograđevnoj luci. Uz to je i pomorsko dobro pod ingerencijom Vlade. O tome se mogu raditi isključivo brodovi i ništa drugo. Može biti zdravstvena djelatnost, jer ja još uvijek kao stari Uljanikovac dolazim kod svoje doktorice u Uljanik. Prema tome da li ćemo mi zatvoriti nekoga koji je radio stanove po Puli, koji je školovao tehnički kadar, koji danas radi po cijeloj Istri i po cijeloj Hrvatskoj, da li ćemo mi osuditi se i preći spašavati druga poduzeća, koja veoma dosta novaca dobivaju. Recimo samo pregovori sa Europskom komisijom preko Uljanika se prešlo, ali bila je petrokemija 400.000.000,00 kuna. Hvala.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Dajem riječ predsjedniku Kluba HDZ-ea u Gradskom vijećniku Mirku Jurkiću.

MIRKO JURKIĆ:

Dobar dan svima., srdačan pozdrav svim gostima, županijskim vijećnicima, gradskim vijećnicima, Županu, Gradonačelniku.

Uljanik je brodogradilište koji postoji u ovom gradu već dulje od 150 godina. To je brodogradilište koje je othranilo generacije, ne samo radnika, nego i svih inženjera i svih ostalih koji su u ovom gradu djelovali, tako od Austro-Ugarske, pa eto tako do današnjih dana.

Brodogradilište Uljanik je proizvod, industrija, koja definitivno što se Kluba, stranke iz koje dolazim i Vlade, mora očuvati i mislim da tu ne bi trebalo i nema nikakve dileme. Proizvodnja i brodogradnja u Puli mora se imperativno podržati. Radna mjesta, radničke plaće, to je ono što također je imperativ ove Vlade i HDZ-ea. Hrvatska vlada je u posljednjih 8 mjeseci, da kolokvijalno kažem, podmetnula leđa i osigurala plaće za

vrijeme za koje je bilo potrebno da se donese plan restrukturiranja i jednako tako osiguralo plaće za srpanj i osigurana je plaća za kolovoz, koja će biti svakim danom isplaćena.

Radi se o tome, moramo decidirano reći nekoliko stvari, jer ovdje se barata sa vrlo različitim pojmovima, a to je kao prvo i osnovno, brodogradilište Uljanik je privatna kompanija u kojega država ima udio, ali udio, ona nije vlasnik, ona je suvlasnik.

Druga stvar, Europska komisija ili bilo koji predstavnik surađuje sa Vladom, ne može surađivati direktno sa privatnom kompanijom. Plan restrukturiranja radi kompanija zajedno sa svojim savjetnicima i strateškim partnerom, koji je izabrala kompanija, nije ga birala Vlada. Prema tome glavnu odgovornost za, nažalost, trenutno loše stanje Uljanika u vjeri da će biti bolje, snosi Uprava Društva. Vrlo je jednostavno pročitati Zakon o trgovačkim društvima, pa ćete vrlo lako jasno vidjeti tko je odgovoran. Jednako tako i u skladu s time i zakonskim ovlaštenjima i Nadzornim odborom. Prema tome moramo jasno ponoviti stvar. Uljanik odnosno Uljanik Grupa, ako želite, je privatna kompanija, nije vlasništvo države lako se održati. Prema tome država se može uplitati u te procese u skladu sa svojim udjelom u vlasništvu. Hrvatska država odnosno Vlada, njezin predstavnik, surađuje sa Europskom komisijom kako bi se problem Uljanika riješio i kako bi se proizvodnja ponovno pokrenula na taj način da daje jamstva za proizvodnju brodova, što je apsolutno u redu i tako treba dalje, i jednako tako kako sam već napomenuo je podmetnula leđa za ove plaće i za ovih 6 mjeseci.

Sada smo čuli od pomoćnika ministra program restrukturiranja je predavan dva odnosno tri puta na doradu, pa sada ja ovdje pitam: zašto to nije bilo u prvom planu napravljeno kako treba. Zna se dobro koji su bili nacrti, zacrtane smjernice kako treba izgledati plan restrukturiranja, ali je očito se moralo ići dva, tri puta na popravni ispit. Bez obzira sada na to ja vjerujem kako i Vlada u suradnji sa Upravom Uljanika i strateškim partnerom, će iznaći posebno znanje, mudrost i sve što je potrebno kako bi se proizvodnja u Puli i u Rijeci, naravno, zadržala. Ja mislim da je apsolutno svima kako ovdje, tako i u cijeloj državi, u interesu da kao prvo, proizvodnja, kako smo već čuli brodogradnja je apsolutno 99 % izvozna grana, da brodogradnja koja je ne samo tradicija, ne samo Pule, nego i hrvatskog naroda, stanovnika ove države, je grana koja mora opstati. Vidimo da je moguće, na primjer Splitski škver, gdje se očito sa vjerom u novog vlasnika moglo uz dobar plan restrukturirati i dovesti proizvodnju na pristojnu, da ne kažemo dobre i pozitivne grane. Naravno da je to moguće i ovdje. Ali, naglasimo određene stvari. Ponavljam, Uprava Uljanika je ta koja određuje, donosi naj bitnije odluke, na njoj je odgovornost, na njoj je odgovornost da se obrati za pomoć koliko joj treba, na njoj je odgovornost da donese plan restrukturiranja zajedno sa svojim savjetnicima, na njoj, a na Vladi da to koordinira, popravi, pošalje na doradu i tome slično. Nije Vlada ta koja donosi plan restrukturiranja. To se treba vrlo jasno reći. Ona je koordinator. Ne može predstavnica Europske komisije pregovarati sa jednim članom Uprave. To tako ne funkcionira. Prema tome jasno je da predstavnica Europske komisije se obratila Vladi. To je korak kako stvari funkcioniraju. Europska komisija nije nikada rekla da neće pomoći u spašavanju odnosno u restrukturiranju Uljanika, jer, bez obzira sve što god mi mislili, ja i dalje mislim i smatram da je u interesu i Europske nije i naravno Hrvatske države, koja je članica Europske unije punopravna, da se brodogradnja zadrži u cijeloj državi tamo gdje je locirana. Prema tome mislim da su to stvari koje vrlo jasno govore o tome koji je smjer Vlade, koji je smjer stranke koja dolazi i koji je, ja vjerujem, pozitivna namjera svih sudionici toga i svih onih koji prate posljednje događaje u posljednjih godinu dana kako bi dali dobru vjeru i želju da Uljanik profunkcionira.

Plaće radnika su osnovno Ustavom zagantirano pravo. I to je nešto zbog čega je Hrvatska vlada i podmetnula leđa. Hrvatska vlada je pokazala da je socijalna vlada, jer je primarni interes bio da radnici dobiju plaću koju su zaslužili. Uprava Uljanika se obratila za pomoć, jer nije mogla funkcionirati, tako je uskočila Hrvatska vlada. Budimo transparentni i recimo točne podatke koji jesu. Prema tome teško je za vjerovati, ja moram reći, teško je za vjerovati da nisu postojali određeni utjecaji na Upravu Uljanika tijekom posljednjih, znači, ne govorim isključivo o ovoj Upravi, govorim sada o svim upravama koje su postojale, teško mi je vjerovati da stranka koja je na vlasti ovdje 20, 25, nećemo sada precizirati koliko godina, nije baš ništa znala o ljudima koji su dolazili u Upravu. Ne kažem da su bile bilo kakve zlonamjere, ali mi je teško to za vjerovati da niste baš ništa znali što se događa, ne kažem da je bilo što instruirano, ali budimo iskreni, ipak je Istra i Pula, dobrim dijelom toliko dugi niz godina pod demokratski izabranom strankom, koja je, ja vjerujem, barem bila u dobrim odnosima sa Upravom. Imamo osobu koja je, nažalost, još prije 17 godina iznijela određene stvari u javnosti, koje su se možda zaboravile, možda nisu, ponovno su sada izašle na vidjelo, radi se o tome da se nije smjelo tada pretenciozno govoriti o preseljenju jednog brodogradilišta. Nije se smjelo o tome govoriti odnosno ako se već o tome govorilo onda se moralo znati točno na što se misli i o čemu se radi.

Jednako tako nadzorni odbori u nekim kompanijama koje su prisutne sada kao strateški partner, ne kažem da je uopće loš strateški partner, dapače, ali malo mi je tu previše koincidencije u nekim stvarima, a da baš se nema nikakvoga utjecaja. Neću uopće ovdje iznositi iznose i ostale stvari. Za to postoje službeni državni organi koji će, ukoliko je potrebno, napraviti izvide, ukoliko nije neće. Ali, ponavljam, Hrvatska demokratska zajednica i njezina Vlada je podmetnula leđa. Hrvatska demokratska zajednica je na start jednako kao i Vlada, da se plaće radnicima moraju osigurati, da proizvodnja mora ići dalje i da se brodogradnja i proizvodna industrija u Puli i u Rijeci nastavlja i mora se nastaviti. I to je jedini imperativ i jedina budućnost kojoj treba težiti u ovom trenutku. Hvala lijepa.

TIZIANO SOŠIĆ;

Zahvaljujem.

Dajem riječ kolegi Danijelu Feriću, u ime Kluba vijećnika SD-HSU.

DANIJEL FERIĆ:

Poštovani predsjedniče, jedan i drugi, poštovani kolegice i kolege vijećnici u Gradskom vijeću i Županijskoj skupštini, poštovani uzvanici, sve vas skupa pozdravljam.

Danas nažalost iz moje perspektive, osim izlaganja gospodina Novaka, nismo čuli ništa konkretno niti od Uprave, niti od Nadzornog odbora, a pogotovo ne od Gradonačelnika Borisa Miletića. Stoga radi cjelokupne javnosti koja nas promatra nekoliko uvodnih stvari o značaju Uljanik Grupe za Pulu i Istru

Na 31.01.2017. godine Uljanik Grupa zapošljavala je 4.504 radnika te više od 2000 radnika kooperanta, kao Društvo izravno više stotina dobavljača. Danas je to, nažalost, već 400, 500 radnika manje i to onih ponajboljih radnika iz proizvodnje koji su se uspjeli snaći brzo, a ne radnika iz administracije.

Isto tako valja znati da je Društvo u 2017. godini ostvarilo impozantnih 1.860.000.000,00 kuna gubitaka, a da ukupno obveze u bilanci Društva iznose još impozantnijih 4.788.000.000,00 kuna. Na to naravno treba i nadovezati novih 365.000.000,00 kuna gubitaka u prvih 6 mjeseci ove godine.

Uljanik Grupa u 2017. godini isporučila je 4 umjesto planiranih 9 brodova, dok se u knjizi narudžbe na 31.12.2017. nalazilo ukupno 16 novogradnji s planiranim rokovima isporuke do 2020. godine. U 7. mjesecu otkazana je jedna novogradnja, 1.09.18. još 4 novogradnje za kompaniju SIEM SHIPPING INC. , a nažalost Kanadski naručitelj o tome razmišlja o otkazivanju narudžbe za još sva 4 naručena broda.

Često ste mogli čuti, pa i danas od Gradonačelnika Miletića, kako država u sanaciju Uljanika nije uložila niti kunu, što je notorna laž. Radnici Uljanika i čitava javnost koja nas promatra trebaju znati da je u razdoblju od 1992. do 2012. uloženo u sanaciju brodogradilišta 3. maj i Uljanik 12,3 milijarde kuna, za Uljanik 4,4 milijarde, 3. maj 7,9 milijardi kuna i to po različitim osnovama. Vjerovničke sanacije, subvencije, protestirana državna jamstva, preuzimanje obveze i drugo. Trenutno aktivna jamstva Vlade Republike Hrvatske za Grupu Uljanik iznosi gotovo 5 milijardi kuna. Zar su to, gospodine Gradonačelnice krumpiri, a ne novci kako stalno tvrdite i obmanjujete javnost.

Isto tako treba reći da temeljem Ugovora o prodaji i prijenosu dionica brodograđevne industrije 3. maj, programa restrukturiranja brodograđevne industrije 3. maj, da je temeljem Ugovora o primitku potpore Uljanik Grupa u petogodišnjem razdoblju od 2013. do 2017. naplatila od Republike Hrvatske gotovo 900.000.000,00 kuna, točnije 885.000.000,00 kuna Uz to je dobila preko 500 milijuna kuna pozajmica od 3. maja. Sve to što se nas tiče u Klubu govori o nesposobnosti Uprave Društva, koja i po zakonu i moralno je najodgovornija za stanje u Društvu. Njihova je odgovornost i za neisplatu plaće koju su zarađene u veoma teškim uvjetima i to već drugi puta ove godine. Radnicima je ugrožena egzistencija i to za njih preko 4000 radnika Grupe te još nekoliko tisuća kooperanata. Očito je da Uprava nije sposobna normalizirati stanje u Uljaniku i uspostaviti normalno financiranje kooperanata i dobavljača koji svakodnevno ovršuju društva iz Uljanik Grupe. .

Podatak da se Upravi Uljanika isplaćivao varijabilni dio plaće u 2017. za 2016. godini je sramotan. U 2017., ponavljam, 1.860.000.000,00 kuna, a upravo u vrijeme kada su isplaćivali varijabilni dio plaće u trećem i četvrtom mjesecu su plaće kasnile kooperantima.

Isto tako vezano za spomenuti famozni program restrukturiranja, citirati ću ministra Horvata koji 18.07. kaže: «Iz plana restrukturiranja maknute su određene nekretninske spletki. Tražimo jasno i nedvosmisleno da i Uprava Uljanika kao i nadležno Ministarstvo gospodarstva objave te planove restrukturiranja i prvu i drugu i treću finalnu verziju koja je otišla u Bruxelles. Isto tako mislim da je to potrebno zbog interesa prvenstveno zbog samih radnika, ali cjelokupne javnosti na čiji će teret pasti teret restrukturiranja dobrim dijelom.

Isto tako čuli smo i preventilirajuće izlaganje Gradonačelnika vezno za Prostorni plan. Da, kolegice i kolegice vijećnici, to je jedino što ga žulja. Prostorni plan i kako objasniti radnicima da je izbačena iz njega industrijska namjena, koja je nota bene ostala uz Tehnomont brodogradilište, Tvornicu cementa, ali je maknuta iz Uljanika. Gospodine Gradonačelnice, Uljanik je industrija, nije brodograđevna luka, primarna djelatnost Uljanika nije lučka djelatnost, nego djelatnost brodogradilišta. Za lučku djelatnost imamo Luka Pula.

Na kraju ono što očekujemo od svih sudionika i dajemo konkretne prijedloge.

Od 4 spominjana vladina scenarija apsolutno nam je onaj stečaj trgovačkog društva apsolutno neprihvatljiv, jer to bi značilo i aktivaciju državnih jamstava zbog otkazivanja narudžbi zbog nemogućnosti izgradnje naručenih rodova. To je procjena od 7 do 8.000 radnika koji bi ostali bez posla, a koji bi pali na teret Državnog proračuna. To je značajan

utjecaj na hrvatski BDP-e s obzirom da se radi o industrijskoj proizvodnji usmjerenoj prvenstveno na izvoz.

Treba istaknuti da Uljanik Grupa kroz porezna i ina davanja u Državni proračun na godišnjoj razini uplaćuje više stotina milijuna kuna, a samo u 2017. godini to je bilo 230.000.000,00 kuna po osnovi poreza i doprinosa iz i na plaću. Za Pulu bi to bilo prava katastrofa. Jedino prihvatljivo rješenje Kluba SDP-HSU je opstojanje brodogradnje te da ulazak strateškog partnera, ne nužno i već izabranog Kermasa, koji će dokapitalizirati Uljanik i omogućiti nastavak proizvodnje i zadržavanje radnih mjesta.

Stoga od Vlade očekujemo i molim vas vaše očitovanje da se hitno donese Akcijski plan restrukturiranja Uljanik Grupe.

Od Vlade tražimo da posveti minimalno jednaku količinu vremena, energije i odgovornosti koje je posvetila rješavanju krize u Agrokoru i za nas u Puli i Istri ovo je daleko važnije pitanje.

Isto tako od Vlade očekujemo da na predstojećoj Skupštini predloži člana Nadzornog odbora, jer je čito da državna hrvatska brodogradnja Jadranbrod nije odradio kvalitetno svoj posao.

Od Vlade također očekujemo pomoć, slušajte me dobro, da se obveze koje je Uljanik Grupa odnosno Uljanik brodogradilište kao avans uzelo za 4 broda koja su otkazana u proteklih nekoliko dana i koji su na razini 30 milijuna eura, točnije 23.600.000,00 milina eura i 4.600.000.000,00 eura za dva broda te za još dva broda u iznosu od 5.000.000.000,00 eura, da se izravno u razgovoru s vlasnicima anulira raskid i da se ta dva broda dovrše, jer prema našim saznanjima strani vlasnici više niti ne žele razgovarati s Upravom već isključivo s Vladom.

Isto tako jedna stvar u čemu se ja i Gradonačelnik slažemo, a to je osnivanje jamstvenog fonda u skladu pravilima Europske unije, jer svugdje na svijetu nacionalne vlade na određene načine pomažu brodogradnju, kao i osiguranje kreditnih linija s povoljnijim kamatnim stopama.

Što se tiče Grada i Županije očekujem da ne zabijaju i drže glavu u pijesku. Ukoliko je potrebno da osiguraju kolateral, ne kredit, ponavljam, koleteral, ne kredit, za eventualno novu kreditnu obvezu Uljanika i na taj način dokažu da je lokalna samouprava spremna podmetnuti leđa kada se već toliko kunu o opstojnost Uljanika.

Isto tako pozivam Gradonačelnika da se ne skriva i ne radi sve po Zagrebačkim hodnicima i Brusselskim aerodromima, a ne daj bože da kao njegov stranački prethodnik da se slika među petunijama dok radnici štrajkaju, već da budete uz njih i da koračate skupa s njima, a ne da bježite od njih.

Isto tako imamo i apel.

/T. Šošić : Kolega Feriću, privedite kraju izlaganje/.

Apel radnicima Uljanika. Vi radnici Uljanika imate pravo štrajkati ako vam Uprava ne osigura plaće, jer je to legitiman način da dođete do svoje poštene i teško zarađene plaće i cjelokupna javnost će vas podržati u vašim pravima na štrajk i u budućnosti ako do toga dođe, a iskreno se nadam da neće. Ali isto tako vam poručujem da sa svojih 47 vlasničkih posto udjela ste prava radnička sila, da se udružite, da se informirate, a ne da drugi odlučuju umjesto vas i da budete jedinstveni u traženju vaših prava kao dioničara. Zahvaljujem.

TIZIANO SOŠIĆ:

Zahvaljujem.

Zaključujem raspravu za Klubove Gradskog vijeća Grada Pule i dajem riječ kolegi Valteru Drandiću za nastavak.

VALTER DRANDIĆ:

Hvala lijepa.

Nastavljamo sa raspravom po Klubovima vijećnika Skupštine Istarske županije. Prije Klub vijećnika HDZ-ea, uvaženi vijećnik Jurica Šiljeg, izvolite.

JURICA ŠILJEG:

Poštovane kolegice vijećnice i kolege vijećnici, poštovani predsjednici Skupština, poštovani Župane i Gradonačelnice Grada Pule, predstavnici medija i uvaženi gosti.

U ime Kluba Hrvatske demokratske zajednice, pozdravljam ovu inicijativu da se sazove tematska sjednica po pitanju Društva Uljanik d.d., ali sam mišljenja da kasnimo već godinu dana.

Na početku svog obraćanja želim istaknuti nekoliko stvari koje naši sugrađani moraju znati. U šumi informacija i dezinformacija, medijskoj kampanji kojom nas bombardiraju i izvrću teze, najbolje je vratiti se na početak

Stoga krenimo redom

Od osamostaljenja Republike Hrvatske brodogradnja je sufinancirana sa 31,3 milijarde kuna, od toga 14 milijardi za Uljanik i 3. maj.

Uljanik je većinski privatna kompanija, kao što smo uviše navrata ovdje čuli, za čije poslovanje sukladno Zakonu o trgovačkim društvima odgovornost snosi Uprava i Nadzorni odbor.

Vlada Republike Hrvatske je u siječnju ove godine dala jamstva za sanaciju Uljanika u iznosu od 716 milijuna kuna, što je omogućilo da Uljaniku opće funkcionira prvu polovicu godine. Bez Vlade na čelu s Andrejom Plenkovićem, ne bi bilo plaće ni za siječanj, a kamoli za srpanj i kolovoz.

Plan restrukturiranja izradila je Uprava Uljanika uz savjetnike i strateškog partnera koje je, naravno, sama izabrala.

Vlada je ispunila obećanje za isplatu plaća za 4500 zaposlenika Uljanika za mjesec srpanj, a biti će isplaćene plaće i za kolovoz što predstavlja 100 milijuna kuna dodatnih državnih jamstava.

Jedino se Vlada u ovoj situaciji ponaša odgovorno. Ne politizirajući i ne skupljajući jeftine političke poene nad sudbinom radnika Uljanika.

S obzirom da na jučerašnjoj sjednici Gospodarsko-socijalnog vijeća Istarske županije nije sudjelovao nitko iz društva ULJANIK d.d. – što je izrazito neodgovorno i nekorektno spram građana Istre, ali i svih hrvatskih poreznih obveznika čijim se novcem sanira brodogradilište i omogućuje isplata plaća radnicima, očekivali smo da će se gospodin Rossanda danas pojaviti na tematskoj sjednici.

Bez njegovog sudjelovanja na ovoj sjednici nemoguće je utemeljeno raspravljati i donositi bilo kakve zaključke.

G. Rossanda i Uprava najodgovornije su osobe za nagomilane probleme društva ULJANIK d.d., i oni su dužni radnicima, cijeloj našoj Istri, hrvatskim poreznim obveznicima i najširoj javnosti pojasniti okolnosti koje su dovele do nelikvidnosti društva ULJANIK d.d. i učinile ga gubitakom.

Podsjećamo da je sama Uprava zajedno sa savjetnicima – i nitko drugi – izradila plan restrukturiranja koji se pokazao neprihvatljivom Europskoj komisiji. Uprava je birala strateškog partnera, interesantno povezanog s počasnim predsjednikom IDS-a Ivanom Ninom Jakovčićem. To je nešto što potiče sumnju u čitav proces.

Ponavljam, Vlada Republike Hrvatske nije postavljala Upravu, nije birala Nadzorni odbor, Vlada nije izrađivala plan restrukturiranja, a nije ni birala «strateškog partnera». To je jako bitna informacija.

Prema financijskom izvješću društva ULJANIK d.d. koje je javno dostupno na stranicama Zagrebačke burze, za prvih 6 mjeseci poslovanja u 2018 godini. društvo bilježi kratkoročne obveze u visini od čak 4 milijarde kuna. Znači, 4 milijarde kuna!!! uz preneseni gubitak društva koji u 2017. iznosi 1,8 milijardu kuna.

Neprihvatljivo je razgovarati o problemima Uljanik d.d. i tražiti rješenja, a da u tome ne sudjeluje odgovorna osoba odnosno predsjednik Uprave društva koji je svojim činjenjem ili ne činjenjem doveo u nezavidan položaj zaposlenike brodogradilišta, Grad Pulu, Istarsku županiju, Vladu Republike Hrvatske i na koncu sve porezne obveznike – čijim se novcem jamčilo da pune knjige narudžbi društva ULJANIK d.d.

Gubitak ugovora još je jedan od niza dokaza da Uprava treba otići i da treba imenovati krizni menadžment koji će Uljanik voditi u ovom kriznom razdoblju. Što nam to ova Uprava Uljanika može još ponuditi, da to nije mogla u proteklim godinama ili barem u proteklih 8 mjeseci ?

Najmanje što je vodstvo IDS-a moglo učiniti jest apelirati na g. Rossandu da dođe na zajedničku sjednicu Županijske skupštine Istarske županije i Gradskog vijeća Grda Pule. Valjda toliko Puljani i građani Istre zaslužuju, a i hrvatski porezni obveznici.

Tekst Deklaracije čije donošenje predlaže IDS je neprihvatljiv, zato jer navodi neistinite tvrdnje, te predstavlja klasično izvrtanje teza kako bi pozornost bila skrenuta s odgovornih osoba. Republika Hrvatska je dioničar u društvu Uljanik d.d., Uljanik je većinski privatna kompanija, ponavljamo to kao papiga, glavni akteri restrukturiranja su Uprava i njezini savjetnici.

Ponavljam još jedanput, Vlada Republike Hrvatske nije postavljala Upravu, nije birala Nadzorni odbor, Vlada nije izrađivala plan restrukturiranja, i nije birala «strateškog partnera».

Radnici znaju tko je odgovoran, radnici znaju kako je Uljanik funkcionirao, radnici znaju gdje treba tražiti odgovorne osobe, zato i prosvjeduju ispred Gradske Palače.

Apeliramo na gospodina Rossandu da preuzme zakonom predviđenu odgovornost, i omogući društvu da krizni menadžment izvede Uljanik d.d. iz krize.

Sve što radimo je u cilju zaštite zaposlenika Uljanika, zadržavanje brodogradnje u Puli i Rijeci bez imalo politiziranja pristupamo ovome problemu, a to očekujemo i od odgovornih osoba.

VALTER DRANDIĆ:

Hvala lijepa.

Htio bih samo jednu stvar podcrtati, bez namjere da bilo što komentiram, međutim, htio bih reći da je ovo Gradsko vijeće Grada Pule i Skupština Istarske županije, ne IDS-a i da vodstvo IDS-a ne može na nikoga apelirati i da ja to sigurno neću dozvoliti kao predsjednik Skupštine Istarske županije. U drugo se neću miješati.

Slijedeći na redu u ime Kluba Živog zida, uvaženi vijećnik Damir Grunbaum, izvolite.

DAMIR GRUNBAUM:

Lijepi pozdrav svima.

Drago mi je da smo ovdje svi zajedno da možemo raspravljati o jednoj tako značajnoj temi. Imali smo do sada nekoliko govornika koji su me se dojmili, koji na pozitivan, neki na negativna način, na pozitivan, naravno, gospodin iz Stožera, na negativan gotovo svi ostali.

Htio bih prije svega pitati gospodina Novaka što se radilo zadnje dvije godine, htio bih pitati gospodina Kutlaču što je on radio u Nadzornom odboru kada je odjednom u tom Gospodarsko-socijalnom vijeću, htio bih pitati gospođu iz Nadzornog odbora gdje je bila do sada, što se radilo u brodogradilištu, zašto se nije nitko o tome, o informacijama o negativnom stanju u brodogradilištu, zašto se nitko nije informirao. Posebno me je gospodin Kermas Energije inspirirao, pa on je isto strateški partner dok god ne plati dokapitalizaciju, koliko ja znam. Drugo, znam da je Kermas Energija jedna od Offshore tvrtka, ne znam, nije ni bila registrirana za brodogradnju, ne znam da li je još, valjda su toliko uspjeli promijeniti.

Uljaniku treba prije svega poštena, neovisna i stručna Uprava, koja će revidirati sve ugovore sa naručiteljima i dobavljačima, koja će presložiti sve proizvodne procese, otjerati beskorisne uhljebe, smanjiti administraciju, koja je trenutno gotovo 1:1; jedan radnik na jednog u administraciji, otjerati nametnute i pretplaćene kooperante i neradnike i ne otpustiti, naravno, vrijedne radnike, nego naprotiv, radnike treba zaposliti, treba završiti brodove u knjizi narudžbi. Tu leži novac i to je rješenje krize, treba završiti naručene brodove, vratiti ugled Uljaniku. Ali to sve treba učiniti pošteno. Da je Uprava radila pošteno, ova Uprava, koja je sada, da je ugovarala brodove po tržišnim cijenama i realnim rokovima, da je naručivala brodove ne samo da bi dobila avanse i završila prethodni brod, da Uprava nije usisavala baš tako, možda grubo zvuči, pare preko dobavljača i kooperanata i dijelila sebi ogromne plaće i bonuse, da Uprava nije bila podržana politikom da planski uništi škver i javnosti stalno tulila to mišljenje o neizbježnosti te famozne diversifikacije koju se sjećam prvo put je zapravo spomenuo Jakovčić, pa onda gospodin Končar u 10., 11. mjesecu prošle godine, da uprava nije nametala javnosti taj strateški partner, čitajmo, naravno, gospodin Končar, i da se nisu stalno spuštale te floskule o strašnoj istočnoj konkurenciji i nemogućnosti poslovanja u Republici Hrvatskoj kako bi opravdala svoja, možemo slobodno reći, kriminalna dijela, da sve to Uprava nije radila i da je Nadzorni odbor nadzirao, a ne ignorirao, mi ne bismo bili ovdje. Zato je Uprava trebala otići već odavna, ali nije. Tko joj je dao podršku? Znamo tko joj je dao podršku. Ja ću još jednom ponoviti gospodinu Županu, a prvi puta gospodinu Miletiću, ako postoji imalo poštenja i odgovornosti, gospodine Gradonačelnice Pule i gospodine Župane, dali biste neopozive ostavke. Vi ste ti koji ste zatvarali oba oka na teška kaznena dijela gospodarskog kriminala u Uljaniku, vi ste dali podršku Upravi, iako ste znali što se događa u Uljaniku. Vi ste, samo vi znate, znala je Vlada, izvješća Jadranbroda su dolazila na mjesečnoj razini, koliko ja znam. To su, sve što se to događalo znali su i Sindikati. Sada oni pričaju i govori se o tim štrajkovima sada kada je sve kasno.

Sada je lako biti ovdje hrabar i vikati i tražiti nešto. Gdje su bili prošle godine, pretpošte godine. Ali bojim se, nažalost, da će se i dalje nastaviti tako, da ovdje nitko nema hrabrosti postaviti jednu neovisnu Upravu politički, jednu Upravu i Nadzorni odbor koji će zbilja raditi i učiniti ovo što sam rekao. Govorili smo i o tome da IDS nije imao utjecaja na Upravu i da nije imao utjecaja na Nadzorni odbor, na sve te odluke. Međutim, iz zadnjih događanja i onoga što se čita po novinama znamo da je gospodin Jakovčić bio od 2013. kada je bio još Župan, još za vrijeme svog županskog mandata, on je bio član Afarak tvrtke, pazite, za vrijeme svog županskog mandata. Sada govorimo o tome da on nije imao utjecaja na odabir Končara. Ja ću vam pročitati što je rekao. «Nakon što je odabran gospodin Končar na tajno na tom sastanku Nadzornog odbora i Uprave o kojoj ne znam nikakvih podataka, niti znamo sadržaj ponuda, jer nitko to ne zna, ovako je izjavio: «Odluka Nadzorne uprave je logična, jer Kermas Energija je sigurno ponuđač koji ima najviše iskustva u brodogradnji koji se može nositi sa izazovima koje trenutno ima

Uljanik Grupa». Pa čovječe, Kermas Energija je u vlasništvu Offshore tvrtke i sam autor. Ima jednog zaposlenika, čak tada nije bila registrirana za brodogradnju. Pa molim vas, onaj što je projektirao htio nam je prodati magarca za konja, pa to je logistika prava bila. Još nešto bih htio pitati. Kako je gospodin Rossanda uspio napraviti vilu uz more u zelenom pojasu. Kako je to moguće. Da li je od nekoga dobio zeleno svjetlo u zelenom pojasu.

Još bih za kraj samo htio reći dvije riječi. Ja sam uvijek govorio u svojim izjavama, u svojim istupima, da Uljanik nisu dizalice i škver i ono zemljište oko kojeg se svi bahate. Uljanik su radnici, njima treba pomoći, treba brodogradnju spasiti, jer od nje Pula živi i Hrvatska.

Hvala.

VALTER DRANDIĆ:

Ja bih samo molio vijećnike, stvarno ne želim komentirati, ali dajte kada nešto izjavljujete za ovom govornicom da to bude istina. Samo to vas molim. Ništa drugo. Ne želim biti ničiji odvjetnik, dapače.

Treći Klub vijećnika nezavisnih lista, uvažena vijećnica Divna Radolović Rosanda., izvolite.

DIVNA RADOLOVIĆ ROSANDA:

Dobar dan svima.

Okupili smo se danas na ovoj tematskoj sjednici s kojom kasnimo, ne samo par mjesec, nego nešto duže, nažalost, ali ostaje nam i nadalje puno nejasnoća, a između ostalog, kao 1. Kako nikad nitko iz Uprave i Nadzornog odbora nije smatrao potrebnim prije reagirati na loše financijske rezultate odnosno odobravao je financijske rezultate, a upozoravali su na to i od strane revizora. Zar činjenica da svaki isporučeni brod registrira i po 100 milijuna gubitaka nije dovoljan razlog za brigu. Uprava je odgovorna za poslovanje pa i Nadzorni odbor, pa začuđuje ovakav pristup, a još više činjenica isplate bonusa unatoč akumuliranim gubicima.

2. Kako je država mogla odobriti jamstva, a pri tom imati potpuno povjerenje u dosadašnju upravljačku strukturu neovisno o situaciji i strategiji u Društvu Uljanik i nije smatrala potrebnim postaviti tim stručnjaka ili po vjerenika koji bi pratio cijeli proces i osiguravali njegovu transparentnost. U Agrokoru je povjerenika postavila u Uljaniku nije, a ima četvrtinu vlasništva. Zakazao je sustav kontrole. Ako se znalo, a znalo se da Uljanik posluje s gubitkom, zašto se lokalna uprava nije prije više angažirala, osnovala križni stožer, lobirala u EU parlamentu, organizirala ovakve tematske sjednice i uključila sve stručnjake koji bi mogli pomoći u kreiranju rješenja na razini ekonomskih politika, kada se sada ističe strateška važnost brodogradnje za Istru, što je

Kako sada to tako ozbiljno da shvatimo. Naravno da želimo da se brodogradnja spasi, da se očuvaju radna mjesta. Mi predlažemo da se osnuje Saborsko istražno povjerenstvo kako bi se ispitalo sve aktere koji su bili uključeni u sve procese i kako bi se kvalitetno rasplela ova, nažalost «priča». Sve ovo zaslužuje dublje istraživanje, jer nestanak brodogradnje dovelo bi do promjene u Puli, Istri u socijalnom, ekonomskom i demografskom smislu. Nažalost, svi mi koji ovdje sjedimo imamo nekoga koji je u Uljaniku radio. Radio je moj tata, moj muž, moji barbi, moja sestra, moj šogor, koji čekaju plaću. Oba dvoje rade u Uljaniku.

Hvala.

VALTER DRANDIĆ:

Hvala lijepa.

Samo da pojasnim. Skupština Istarske županije u veljači 2018. je donijela točne i precizne Zaključke, čisto da bude radi javnosti jasno, jer stalno se priča nitko ništa, nitko ništa. I to piše i u Deklaraciji ako ste je pročitali.

Hvala.

Slijedeća je u ime Kluba vijećnika SDP-HSU-DSS, uvažena vijećnica Sanja Radolović, izvolite.

SANJA RADOLOVIĆ:

Dobar dan svima.

Poštovani predsjedniče Gradskog vijeća, poštovani predsjedniče Skupštine Istarske županije, Gradonačelnice sa suradnicima, Župane sa suradnicima. Hvala.

Ja sam iskreno danas na početku ove tematske sjednice mislila da ćemo svi skupa izaći pametniji odavde, ali se ne mogu složiti s time. Dakle, od izlaganja jednoga i drugoga sudionika ove tematske sjednice, moram priznati da smo mi, ja osobno, imam dojam, da smo sve više i više zbunjeni. Dakle, imali smo prilike u zadnje vrijeme čitati u medijima razne špekulacije, primjerice plan restrukturiranja izradila je sama Vlada, plan restrukturiranja izradila je Uprava. Danas smo imali prilike čuti od gospodina Novaka da je plan restrukturiranja izradila Uprava, da su je izabrali treći konsultanti, ja se pitam koji su ti konsultanti. I ako mi možete kasnije odgovoriti na pitanje, ako to bude tehnički moguće, tko je na kraju da objelodanimo izradio sam plan restrukturiranja, da li je to bila Uprava, da li je to bila Vlada, da li su to bilitreći konsultanti i da nam jasno i glasno kažete ako jesu, tko su ti treći konsultanti.

Isto tako drago mi je da je danas objelodanjeno nešto što ja nisam znala. Dakle, ja još uvijek do danas nisam znala da je Kermas Energija strateški partner Grupa Uljanika, danas je gospodin predstavnik Kermas Energije javno rekao da je Kermas Energija izabrana kao strateški partner. Moram priznati da u to nisam bila uključena, ali, eto, hvala vam na informaciji.

Ono što me još također interesira, da ono što je Gradonačelnik pitao, da li je ova Vlada stvarno imala rješenje već drugi dan za isplatu plaća. Mi tražimo u našem Klubu vijećnika jasno i glasno da se to kaže, da li je ovaj štrajk mogao biti izbjegnut.

Gospodine Denis Rabar, meni je žao što su Vas poslali danas ovdje kao izaslanika same Uprave, a ja ne želim da se ovo pretvori u nikakav igrokaz, ali vam moram priznati da ste vi mene danas malo podsjetili na mene uvečer kada pričam svom djetetu bajke za laku noć. Dakle, vi živite, ne znam, u nekakvom paralelnom svijetu, hodate ovim gradom sa ružičastim naočalama po oblacima, vi živite u svijetu u kojem sanjate da Uljanik sjajno posluje, da sjajno isporučuje brodove. Vi znate da ste u ovoj godini isporučili samo polu platformu, a bilo je najavljeno u prosincu kada ste zapali u krizu, da ćete u ovoj godini isporučiti 3 do 4 broda.

Također apsolutno se slažem sa gospodinom Samirom Hadžićem i Stožerom za obranu Uljanika. I sami Zaključci Gospodarsko-socijalnog vijeća Istarske županije jučer, a i sama Deklaracija, koju ćemo mi podržati, ali ja vam moram to otvoreno reći ovdje, oni vama neće pomoći u dobivanju vaše plaće. Nažalost, prava adresa na kojoj će se morati obratiti za dobivanje vaše plaće isključivo je Markov trg, isključivo je Zagreb. Ovo, nažalost, više neće biti prava adresa, ovo više nije u rukama niti lokalne, niti lokalne politike, na Vladi je sada da jasno kaže da li se ona strateški opredjeljuje za podržavanje pulskog brodogradilišta.

S nama u SDP-eu a i cijelom Klubu naših zastupnika u Županijskoj skupštini i Gradskom vijeću, najbitnije sada jesu ipak plaće radnicima za kolovoz, a također želimo da se ne zaboravi niti na kooperante koji imaju milijunske gubitke, niti na plaće dobavljača, te u konačnici na dovršetak cjelokupnog plana i programa restrukturiranja.

Mi također pozivamo na dugoročno opstojnost brodogradnje u Uljaniku, kao i na očuvanje radnih mjesta. Ali, morate biti svjesni također da u Uljanik se poslovanje ne može više ovako nastaviti. Sam Uljanik, cijela Uljanik Grupa mora se preorijentirati na gradnju visoko sofisticiranih brodova, kao što su to jaružari ili kruzeri, a ne na manje složene brodove, jer samo tako će naša brodogradnja ovdje u Puli, a i u Rijeci opstati.

Također želimo jasno poručiti onima koji poručuju da bi plan restrukturiranja trebao biti takav da 3. maj ostane brodogradilište brodova s navozima, a da se u Puli zadrži servis te gradnja opreme, kratko i jasno, da nije bilo Uljanika, budemo iskreni, danas ne bi bilo ni 3. maja.

A referirat ću se na one horizontalne potpore koje je prije u svom izlaganju spominjao Gradonačelnik Boris Miletić. Vi morate biti svjesni da Uljanik niti nije mogao primiti horizontalne potpore. Zašto ih nije mogao primiti ?. Pa zbog restrukturiranja 3. maja, jer se onda cijela Uljanik Grupa vodila kao poduzeće u poteškoćama, što znači da prema pravilima Europske unije oni nisu bili prihvatljivi za primiti niti jednu euro horizontalnu potporu, što ih je, dakle, budimo iskreni, stavilo odmah u nepovoljniji položaj u odnosu na druga brodogradilišta.

Mi tražimo od Vlade primarno hitnu objavu cjelokupnog plana restrukturiranja zbog toga što se tisuća ljudi u strahu za svoja radna mjesta. Imali ste prije prilike čuti gospoda Hadžića, koji je ovdje iskreno rekao što je njima na duši. Kaže, njima nije bitno politikanstvo, da li će SDP-HDZ-IDS-ŽIVI ZID, Vlada, lokalna politika, prepucavati. Njima je bitno da napune svoje frižidere, da svojoj djeci omoguće normalno školovanje ida mogu platiti svoje režije.

Hvala vam.

VALTER DRANDIĆ:

Hvala lijepa.

Slijedeći je Klub vijećnika IDS-HNS-HSU-ZELENI, u ime Kluba uvaženi vijećnik Vili Rosanda, izvolite.

VILI ROSANDA:

Cijenjeni Župane, cijenjeni Gradonačelnice, cijenjeni predsjedniče Županijske skupštine, predsjedniče Gradskog vijeća, kolegice i kolege, uvaženi gosti.

Stav našeg Kluba je jasna, ono što mi želimo je da apsolutno sve oko Uljanika bude transparentno, da radnicima Uljanika, građanima Grada Pule, Istrijanima, da građanima cijele Hrvatske omogućimo onu pravu istinu i ono pravo stanje stvari o kompletnoj situaciji oko Uljanika. S tog razloga moram izraziti žaljenje da danas među nama nisu pozvani ni premijer, niti pozvani ministri, moram izraziti žaljenje da nije niti pozvan predsjednik Uprave. gospodin Gianni Rossanda. Gospodine Denis Rabar uz dužno poštovanje prema vama, ali mislim da je Rossanda trebao biti ovdje danas, trebao odgovarati na naša pitanja i trebao dati konkretne informacije na temelju situacije u Uljanik, ali, evo, kada nema vremena komunicirati sa nama, nadam se da će naći malo više vremena za malo bolju komunikaciju sa radnicima, jer radnici nemaju informacije, radnici Uljanika su prepušteni, hajmo reći, tračevima, prepušteni su teorijama zavjere i ukoliko doznajem, nitko sa njima od početka ove krize nije napravio iz Uprave jedan sastanaka kako bi ih informirao o tome što se dešava i što će se tek sutra dešavati.

Ono što nas sve ovdje kao izabrane predstavnike građana obvezuje je da brinemo o budućnosti o više od 4.000 tisuće radnika Uljanika, njihovih obitelji i svima koji su povezani sa njima. Mi smo svi ovdje da doprinesemo svojom raspravom pronalasku jednog konstruktivnog i održivog rješenja za Uljanik. I odlučno tvrdim da apsolutno da svatko koji današnju situaciju iskoristio za daljnje politiziranje teme Uljanika, apsolutno svatko koji je i ovdje, a ti ljudi se prepoznaju, ne trebam ih navoditi, iskoristio situaciju da nastavi lagati na temu Uljanika, a laži izrečeno jer itekako puno, taj apsolutno ne pomaže radnicima Uljanika, pomaže jedino onima, ide niz dlaku onih koji su protiv Uljanika, koji smatraju da bi možda najlakše bilo sutra tu firmu zatvoriti, 4000 ljudi poslati doma, a takvih, jako dobro znate, ima itekako puno i budimo svjesni toga i stoga vas molim i danas, a i nadalje, ne pričamo o Uljaniku, ne pričamo, nemojmo se dijeliti na mi, vi ili oni, jer svatko ovdje na neki način je itekako vezan za Uljanik, svatko od vas ima nekoga koji je radio u Uljaniku ili poznaje nekoga koji je radio u Uljaniku. Meni su radili nona, nono, cijeli životni vijek, penziju su čekali tamo. Tata je radio u 3. maju, tako da sam u pričama o Uljaniku., o 3. maju, kako je nekad bilo, iskreno ne znam, da su živi, što bi mi rekli danas na cijelu ovu tu situaciju.

Kada govorimo o činjenicama itekako mi je drago da su DORH i USKOK ušli u brodogradilište, da rade na utvrđivanju činjenica je li u poslovanju bilo kakvih nepravilnosti, drago mi je da su ušli u brodogradilište i da istražuju apsolutno svačiju odgovornost u cijeloj situaciji oko Uljanika. To je njihov posao. Zaista se nadam i vjerujem da će taj posao itekako dobro napraviti i da će nas sve skupa pravovremeno informirati o rezultatima tih istraga.

Ono što, uzevši to u obzir, neću biti niti sudac, niti ću biti policajac, niti inspektor, gledat ću unaprijed, gledati ću na budućnost i zaista smatram da mi svi skupa zajedno ovdje danas moram poslati jednu snažnu poruku, centralnoj državi moramo poslati jednu poruku da je taj Uljanik u Puli mora opstati, da brodogradnja u Puli i u Istri mora opstati. Država kao vlasnik Uljanika mora nastaviti razvijati brodogradnju kao ključnu industrijsku granu i kao što amo čuli prije da to mora biti cijeli jedan niz mehanizama, ali reći ću i naš način da porezno rastereti radnike, jer samo tako će se sutra i brodogradnja, a i sve ostale industrije biti konkurentnije na tržištu.

Evo, ne znam da li posto i jedna država u okruženju, a ima ih puno, koja se ozbiljno bavi brodogradnjom, a nije donesla mjere o kojima smo danas pričali. Mislim da ne postoji država koja se ozbiljno bavi brodogradnjom, a da nije kreirala jedinstvene znanstvene fondove, da nije potaknula povoljnije kreditne linije za financiranje brodara, da nije uvela horizontalne potpore u vidu istraživanja i razvoja, pa i visoko sofisticiranih brodova. Mi to još nismo, evo, ja uz te čujem po prvi put u zadnjih tjedan dana. Iskreno ne znam što čekamo, ne znam što Republike Hrvatska čeka, koliko još ljudi treba završiti na ulicu, koliko se brodogradilišta moraju smanjiti da kažem, da nam dođe iz guzice u glavu. Jer, ova kriza danas, nelikvidnosti Uljanika, taj problem jučer su imala i druga brodogradilišta, uzevši u obzir da se apsolutno ništa nije promijenilo od njihove sanacije do danas, mislim da nije previše pesimistično za reći da nas neki slični scenarij može očekivati i u nekoj skoroj budućnosti i u tim brodogradilištima. I zaista držim da rješenja i ustav koji se treba posložiti u trenutku dana kada se treba spasiti Uljanik, da se Uljanik spašava, da ta rješenja i taj sustav će sutra itekako doprinijeti opstanku kompletne Hrvatske brodogradnje.

Na kraju reći ću da Uljanik za nas nije gubitaš, Uljanik je tehnološki motor razvoja kako brodogradnje kako ste naveli danas, ali i stotine osnovnih popratnih akustičnih djelatnosti. Brodogradnja u Hrvatskoj nije neka zastarjela industrija koja se treba riješiti, koje se smije riješiti, brodogradnja ima budućnost, ne moramo gledati daleko, isto tako

slažem sene moramo se ni plašiti sa nekim istočnim tržištem. Brodogradnja funkcionira u našem susjedstvu i ona je u ovom trenutku sada isključivo u rukama središnje države koju treba pozvati da im se posveti. Tu treba pozvat da joj se jedanput već ozbiljno posveti Pozvati ću ovim putem neka daju brodogradnji, neka daju Uljaniku isto ono povjerenje koje je dano i 3. maju i Brodosplit prilikom restrukturiranja ili vratimo se još, hajmo reći, čak u skoriju prošlost, isto povjerenje koje je dano Agrokoru prilikom spašavanja Agrokora, isto povjerenje koje na dnevnoj bazi daju Ini izrađujući planove otkupa većinskog paketića dionica ili evo prije mjesec dana, da ne idem baš toliko daleko u povijest, sa 450.000.000,00 kuna je pokriven dug Petrokemije. By the way, ta ista petrokemija kao Uljanik ima planove restrukturiranja u Bruxellesu, a informacije koje čitamo u medijima da petrokemiji plan nije upitan, njeno spašavanje nije upitno, Uljanikovo je. Pa zaista ovdje netko misli da netko u Europskoj komisiji smatra da je ulaganje u brodove, ne znam, trošenje novaca poreznih obveznica, a ulaganje u petrokemiju ili što radi petrokemija, proizvodnja gnojiva i ostalo je strateški posao. Pa nije, nije Komisija baba roga. Komisija će stati iza Uljanika ukoliko država ozbiljno stane iza Uljanika sa ozbiljnim planom restrukturiranja i sa ozbiljnim namjerama. I zato nećemo dozvoliti da se nitko skriva iza Komisije. Vjerujte mi izbor Komisije, način na koji će se Komisija postaviti iz Uljanika u najvećoj mjeri ovisi o tome kako će se država prema Uljaniku postaviti.

Jedno pitanje imam samo za kraj za gospodina Denisa Rabara, dali će radnici u srijedu dobiti plaće? Hvala.

VALTER DRANDIĆ:

Hvala lijepa.

S ovim smo iscrpili predviđeno vrijeme za diskusiju po dogovoru koji imamo među Klubovima vijećnika.

Sada pozivam sudionike ovih svih uvodnih izlaganja da odgovore na postavljena pitanja i eventualno daju neka pojašnjenja.

Da li vi gospodine Novak imate potrebu nešto reći.

Izvolite.

ZVONIMIR NOVAK:

Hvala lijepa.

Želio bih se zahvaliti svim sudionicima ove današnje rasprave. Puno pitanja je postavljeno. Isto tako kroz raspravu na puno njih je djelomično i odgovoreno.

Ja ću se sada ovih završnih riječi osvrnuti na dva pitanja koja su se kroz cijelu raspravu provlačila.

Prvo je traženje jednakog tretmana za Uljanik, kao što su imala sva druga velika brodogradilišta, osim Kraljevice i to isto moram konstatirati, nažalost, isto tako, moram konstatirati da nije bilo ovakvih skupova, niti prosvjeda, niti štrajkova kada se donijela odluka 2012. da Kraljevica ide u stečaj. Ali dobro.

Ako se vratimo u povijest sjetit ćemo se da je privatizacija velikih brodogradilišta da se odvijala u dva kruga. Da su u prvom krugu u natječaju obuhvaćene kompanije koje su se trebale privatizirati su bile i Brodosplit i tada sa svojom firmom kćer Brodosplit, brodogradilište specijalnih brodova, isto tako Brodotrogir, Kraljevica, 3. maj, ali i Uljanik. Tadašnja Uprava je insistirala da se Uljanik izuzme iz te priče. Tadašnja Uprava je insistirala da Agencija za zaštitu tržišnih natjecanja donese odluku kojom se Uljanik proglašava Društvo koje više nije u poteškoćama. Isto to Ministarstvo gospodarstva je u to vrijeme tražilo od Europske komisije da Europska komisija donesene takvu odluku i

da oslobodi Uljanik od obaveze restrukturiranja i privatizacije. Naravno, nije to tražilo na temelju nečijeg hira, nego se to tražilo na temelju nekih činjenica da u to vrijeme Uljanik brodogradilište nije imalo dospelih obveza prema bankama, Uljanik brodogradilište je dobivalo, doduše državna jamstva, ali nije upotrebljavalo. Takav renome, takvo povjerenje kreditnih institucija nisu potraživali od Uljanika, makar je Vlada Republike Hrvatske dala takva državna jamstva, nisu potraživali da se takva državna jamstva banci predoče prilikom dobivanja kreditnih primanja. I što se onda dogodilo? Došla je kriza, donijelo se ili nekoliko krivih poslovnih odluka, što nije nikome za zamjeriti, jer svaki menadžer u malo većem sustavu na dan mora donijeti nekoliko, pa i desetak odluka i normalno da neke moraju biti krive, to je činjenica, to je razlog velikih brojeva. Međutim, donijela se kriva odluka, počeli su se raditi brodovi za vlastitu flotu. Odabrala se kriva niša. Tu smo krivi. Od onda vam se počinju generirati dubioze u brodogradilištu i svaki budući posao koji se ugovorio, svaki taj posao za koji su se dobila obrtna sredstva, jednostavno su se pokrivala rupe iz prošlosti.

Menije osobno žao kada su već izdana takva jamstva i kada se vidjelo u kojem smjeru to ide da se 2016 nije pokrenuo proces u kojem smo danas. Imali bismo vremena, imali bismo plaću, imali bismo sredstva za gradnju brodova, imali bismo brodove u knjizi narudžbi koji nisu u raskidnom roku. Međutim, nije se pokrenula procedura i tu smo gdje smo.

Spominjali ste Agrokor, spominjala se petrokemija. Ima razlike. Ne možete staviti znak jednakosti između tih kompanija. Što se tiče petrokemije postoji interes privatnih kompanija, postoji novac pripremljen za dokapitalizaciju. Ono što se tražilo od države da na neki način omogući da ta kompanija dođe na tržište očišćena od gubitaka koje je proizvelo Društvo u proteklom razdoblju, ponavljam, kada je država 80 % vlasniku petrokemiji, što je normalno i za očekivati od svakog poduzetnika da ne želi pokrivati gubitke koje je napravljeno. Po istom tom principu su vam se radila privatizacija i restrukturiranje ovih škverova 2013. godine. Znači, očišćena bilanca u potpunosti, dodatne subvencije za prijelazno razdoblje, odobreni ekvivalenti za izdavanje jamstava za avansne otplate kupca. Sve je to bilo sadržano u tim programima restrukturiranja. I to je isto mogao koristiti da je htio i Uljanik. Nije. Proliveno mlijeko. Tu smo gdje smo.

Što se tiče Agrokor, ja često govorim da je iz perspektive države Uljanik 10 puta teži slučaj nego što je Agrokor, jer znamo svi da u slučaju Agrokor država nije sudjelovala u pokrivanju gubitaka. U slučaju Agrokor gubitke su preuzeli vjerovnici na sebe. O tome su i posvjedočili kada su glasali za nagodbu koju je izradila izvanredna uprava.

Sada bih se malo osvrnuo i na jamstveni fond koji je ovdje dosta puta spomenut. Htio bih ga u biti na neki način demistificirati. Jamstveni fond nije vreća novaca u koju će se grabiti koliko god treba. Jamstveni fond kada se donese morati će biti usklađen sa pravilima igre na razini Europske unije, što znači da jamstveni fond će moći koristiti tvrtke brodogradilišta koje nisu u poteškoće. Da bi dobili jamstvo te iste tvrtke će morati platiti tržišnu naknadu. Ne znam da li se netko od ekonomista detaljno bavi na taj način, ali pozivam vas da probajte izračunati koliko bi danas bila tržišna naknada Uljaniku da dobije bankarsku garanciju.

Svi znamo da brodogradnja nije profitabilna grana, znamo da ako ima dobiti da se ona kreće u razini 0,5 do 1 %. Nemojmo se zavaravati da je igdje u svijetu ona profitabilna. I sve države na neki način potiču i subvencioniraju brodogradnju, ali potiču onu brodogradnju koja je zdrava i koja može dobivati, kao što ste spomenuli, horizontalne potpore. Jednom kada se završi program restrukturiranja Uljanika i Uljanik će moći koristiti horizontalne potpore, jer kao što znate, prije dva, tri mjeseca, na snagu je stupio novi Zakon o poticanju istraživanja i razvoja, kojim je ideja da se svi troškovi koji su

nastali uslijed istraživačko-razvojnih djelatnosti umanjuju od osnovice za izračun poreza na dobit. Tako da Vlada vodi i o tom aspektu brigu.

Evo, ne bih se htio osvrnati na političku utakmicu, jer sam nisam političar. Nadam se sa sam vam barem donekle odgovorio na neka od postavljenih pitanja. Ja sam silom prilika postao brodograditelj, uvuče vam se to pod kožu i meni dosta često kažu kada govorimo o brodogradnji da otklonim malo emocije, ali teško je to.

Hvala vam lijepa.

VALTER DRANDIĆ:

Hvala lijepa pomoćniku ministra, gospodinu Zvonimiru Novaku.

Slijedeći se javio za riječ, gospodin Denis Rabar, izvolite.

DENIS RABAR

Dužan sam osvrnuti se na neke navode iznesene u ovoj dosadašnjoj raspravi i odgovoriti na postavljeno pitanje.

Za početak ispričao bih nedolazak, gospodin Giannia Rossande, predsjednika Uprave Uljanika, dioničkog društva, radi neodgovornih dužnosti koje je imao danas u Zagrebu. Prvo, zakazani susret u Ministarstvu gospodarstva, a nakon toga razgovori sa bankama vezano uz modalitete isplate plaća začetvrtak 13. rujna. To bi bio odgovor na pitanje gospodina Vilija Rosande.

Što se tiče navedenih potpora u iznosu od 3,7 milijardi kuna koje su isplaćene Uljaniku u prošlosti, trebalo bi samo navesti da se radi o izvoznim poticajima koji su u to vrijeme bili legalni, tako da ne dođe do nekih zabuna u interpretacijama vezano uz isplaćene poticaje.

Isto tako na zahtjev Uljanika, Uljanik je zaista izašao iz statuta Društva sa poteškoćama i u jednom takvom statusu ne bi bio sposoban ugovoriti nove brodove, a tada se u prošlosti pružila prilika ugovoriti dva copeređera, novogradnja 496 i 497, koji su uspješno izgrađeni i isporučeni.

Što se tiče protestiranja državnih jamstava za avansna plaćanja naručitelja brodova koje garantira Republika Hrvatska putem Ministarstva gospodarstva, potrebno je istaći da do današnjih dana za Uljanik nije protestirano ni jedno jamstvo. I kako je u izlaganju gospodina Zvonimira Novaka rečeno, od početka ove godine Uljanik je vratio približno 125.000.000,00 eura već danih jamstava.

Što se tiče ovog dijela navoda o restrukturiranju ili mogućem početku restrukturiranja Uljanika u 2016. godini potrebno bi bilo navesti da jer negdje krajem 2016. godine od strane Uljanika traženo da 3. maj brodogradilište iz Rijeke, koje je tada bilo u fazi restrukturiranja, bržim putem izađe iz tog procesa. Na taj način bi bilo na neki način pogodnije da Uljanik brodogradilište ide u restrukturiranje.

Isto tako u 2016. godini se to sa strane države nije dogodilo, pa je restrukturiranje produženo do osnog roka, a to je 31.12. 2017. godine

Evo, to su moji osvrti na stanje i pitanja koja su dana u ovoj raspravi.

Zahvaljujem na pozornosti.

VALTER DRANDIĆ:

Hvala lijepa. Zahvaljujem gospodinu Denisu Rabaru.

Još se prijavio za pojašnjenja, gospodin Boris Miletić, Gradonačelnik Grada Pule, pa izvolite.

BORIS MILETIĆ:

Držim da je ova današnja rasprava, kako gradskih vijećnika tako i vijećnika Županijske skupštine Istarske županije, imala za cilj reći jasan stav dvaju najviših predstavničkih tijela kako Županije, tako i najvećeg grada, grada Pule, a to je upravo Deklaracija kojom se daje jasan i nedvosmislen stav o potrebi očuvanja brodogradnje, brodogradilišta Uljanik.

Ono što bi bilo jednako tako za očekivati da svi izabrani predstavnici pokušaju dati svoj maksimalni doprinos u tome cilju.

U svom izlaganju nisam spomenuo ime niti jedne političke stranke. Mislim da to ne bi trebao biti cilj jedne uprave, ali ponekad stječem dojam da smo mi ovdje nekad prvaci, doista svjetski prvaci, kada radimo ili pokušavamo nešto učiniti na svoju vlastitu štetu. Dakle, činjenica je da Uljanik nije poslovao s poteškoćama 90-tih do, evo, 2016., 2017., da Uljanik nikada nije izgubio niti jednu državno jamstvo u smislu naplate na Državni proračun. Činjenica je da je Uljanik poput drugih brodogradilišta dobivao tada dozvoljene vertikalne potpore, poticaje, ali držim da bi svatko tko je dobronamjeran trebao razlikovati pojam poticaj ili potpore od pojma sanacije. Uljanik je i dan danas jedino brodogradilište u Hrvatskoj koje nije sanirano državnim novcima. Nije sanirano zato što u to vrijeme kada su druga brodogradilišta išla u sanaciju ili išla su u program restrukturiranja, Uljanik nije bio u tome statusu. I mislim da to treba jasno kazati. Zašto kazati? Zato što držim da u ovoj zemlji ne gledaju svi blagonaklono na potrebu Uljanika. Da, često možemo čuti legitimne teze: dosta je bilo da se više novcima poreznih obveznika saniraju neuspješne tvrtke. A ja si postavljam pitanje, ne samo kao Gradonačelnik grada Pule, nego kao čovjek koji ovdje živi, zar se doista to upravo treba prelomiti na leđima Uljanika. Zašto se konstantno ističe iznos od 12.000.000,00,00 kuna, povezujući Uljanik i 3. maj, kada znamo da je Uljanik u tome iznosu 3.700.000.00,00 kuna. Zašto se konstantno govori da je u brodogradnju upucano preko 30.000.000.000,00 kuna, kada znamo da je Uljanik brodogradilište iz Pule dobio barem upola manje državnih dotacija, nego što su to dobili 3.maj ili Brodosplit, a da je u istome razdoblju proizveo i prihodovao barem u pola više nego što su to druga brodogradilišta. Ono što bih ja volio, volio bih da doista svatko ponaosob, svatko ima svoje mogućnosti, netko doista lobiranjem, netko utjecajem prema onima koji su na vlasti, da doprinese da ovo brodogradilište ostane. Svatko koji napravi i najmanji napor u tome cilju mislim da su im svi radnici i svi mi skupa, ne samo zahvalni, nego da im se trebamo nakloniti. Ali jasna poruka oba dvaju najviših predstavničkih tijela je najbolje i ocrtao predstavnik samih radnika.

Zašto nema prevelikih očekivanja od današnjih odluka i današnjih deklaracija, jer nažalost lokalna i regionalna samouprava niti imaju škare, niti imaju platno, niti možemo donositi zakone, niti imamo mehanizme koji bi mogli biti upotrijebljeni kako bi se brodogradilište spasilo. Ja osobno držim da svi skupa znamo gdje su ti mehanizmi, pretpostavljam da je to opravdanje zašto predsjednik Uprave nije ovdje, nego u Zagrebu, jer držim da je radnicima puno bitnije isplata plaća u četvrtak, nego prisustvo jednog čovjeka danas ovdje. Volio bih jednoga dana, ne u dalekoj budućnosti, nego čim prije da ova tijela poput drugih Europskih razvijenih regija imaju mehanizme, imaju ovlasti, imaju i financije koje se ovdje stvaraju, da ovako teške probleme mogu samostalno rješavati, a ne da ovisi o bilo kakvoj centralnoj vladi. Ali, znamo da je Vlada u četvrtak ovdje, ukoliko se donese odluka da se Uljanik sanira, ja sam siguran da postojećim znanjem, postojećim kadrom, itekako Uljanik i da naša Pula ima dobru budućnost.

Hvala.

VALTER DRANDIĆ

Hvala lijepa.

Zahvaljujem Gradonačelniku Grada Pule.

S ovim smo zaključili ovu točku dnevnog reda i preostaje nam glasanje, najprije Gradsko vijeće Grada Pule, izvolite.

TIZIANO SOŠIĆ:

Ja bih se samo zahvalio isto tako svim vijećnicima i svim sudionicima. Mislim da je rasprava bila konstruktivna. U ovom trenutku ponosan sam na način na koji je održana ova sjednica.

Prelazimo na glasanje.

Stavljam na glasanje vijećnicama Gradskog vijeća Grada Pule Deklaraciju o Uljaniku.

Tko je za molim da to potvrdi dizanjem ruke ?

(20 – dvadeset vijećnika je glasalo „ZA“).

Tko je protiv?

Nije nitko.

Tko se suzdržao od glasanja?

(4 – četiri vijećnika su „suzdržana“ od glasanja).

Utvrdžujem da je Gradsko vijeće Grada Pule sa 20 glasova «ZA», bez glasova «PROTIV» i sa 4 SUZDRŽANA glasa, donijelo

DEKLARACIJU O ULJANIKU

VALTER DRANDIĆ:

Skupština Istarske županije daje, na glasanje Deklaraciju o Uljaniku.

Tko je ZA molim da to potvrdi dizanjem ruke ?

(Većina vijećnika je glasala ZA).

Tko je protiv ?

Nije nitko.

Tko se suzdržao od glasanja ?

(7 – sedam vijećnika se suzdržalo od glasanja).

Hvala.

Konstatiram da je Deklaracija o Uljaniku usvojena od strane Skupštine Istarske županije sa 7 «SUZDRŽANIH glasova.

Hvala vam lijepa.

Ja zahvaljujem također na ovoj raspravi.

Naš doprinos možda nije toliko velik, ali je cilj bio i mislim da smo ga postigli, da jasno izrazimo...

/Malo kulture bih molio, još nije gotova sjednica/

... stav ova dva predstavnička tijela prema Uljaniku i da damo podršku, prvenstveno radnicima u borbi za njihova prava. Priključujem se velikoj želji i zahtjevu Vladi Republike Hrvatske da se svakako plaća isplati u četvrtak. I htio bih reći dvije riječi.

Nisam sudjelovao u raspravi, da, vjerujem da će restrukturiranje Uljanika ostvariti, uvjeren sam u to, jer ne mogu ni ja zamisliti da nakon mog pokojnog oca i mame, koji su mi radili tamo i mene osobno, koji sam tamo započeo nekakvu radnu karijeru, Pulu, Istru, bez Uljanika.

Ono čega se bojim i želim to javno reći, da li ćemo imati jasnu strategiju u budućnosti, da li ćemo nakon što restrukturiramo to naše važno poduzeće, ponovno za 3 godine se naći ovako. Vjerujem da će ovaj put ovaj problem se shvatiti ozbiljno i da će sve institucije od Vlade Republike Hrvatske, pa do nas, ono što je u našoj ingerenciji, i to smo 100 puta rekli, prihvaćamo apsolutno, donijeti sve mjere da ova djelatnost može konkurirati na tržištu i da ima svoju održivost i da ljudi mogu raditi, razvijati se sa svim utjecajima koje smo čuli danas koje ima cjelokupno društvo.

Evo, još jedanput hvala vam lijepa.

I ja s ovim zaključujem sjednici Skupštine Istarske županije.

Sjednica je zaključena u 12,55 sati.

ZAPISNIK VODIO
IVAN KLARIĆ

PREDSJEDNIK
GRADSKOG VIJEĆA GRADA PULE
TIZIANO SOŠIĆ

SKUPŠTINA ISTARSKE ŽUPANIJE
VALTER DRANDIĆ

KLASA:021-05/18-01/106
URBROJ:
Pula, 11.rujna 2018.